71STE JAARGANG No. 9169 MAANDAG 8 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)

„Statuut moet wederzijds voordeel brengen, doch mag geen offers vergen"

Visie van de Koninklijke Shell - historicus en dichter Gerretson

Hoe de olie naar Curacao kwam; herinnering historische beslissing

(Van onze Haagse correspondent)

Den Haag. — Wanneer men zo links en rechts in Den Haag eens informeert bij degenen die op de publieke tribune in de Eerste Kamer het debat over het Statuut gevolgd hebben, wat hen nu wel het meest heeft getroffen, dan is het resultaat vaak verrassend. Wij hebben die steekproef van de zomer bij het debat over hetzelfde onderwerp in de Tweede Kamer genomen, en troffen toen een Surinamer onder het publiek, die door de rede van de communist Gortzak ten hevigste bewogen was. Wij hebben later pas begrepen, dat dit toch wel een reële bewogenheid is geweest. Immers de man, die van politieke feeling geenszins verstoken bleek te zijn — hij was secretaris geweest van één van de Surinaamse politieke partijen — herinnerde ons aan de gebeurtenissen in Brits Guyana en toevallig trof het, dat hij daar in zijn land al maanden voordat de buil openging voor gewaarschuwd had.

Van twee deskundige toehoorders in de Eerste Kamer hebben wij nu een oordeel gekregen over het debat dat de Senatoren hebben gevoerd en beiden waren het erover eens, dat professor Gerretson ditmaal de meeste indruk heeft gemaakt. Professor Gerretson.... de dichter Geerten Gossaart, zoals zijn schuilnaam luidt, doof en oud, met gebrekkige articulatie vanwege een gebit dat hem niet precies goed in de mond ligt.... Ja professor Gerretson, en niemand anders werd ons nadrukkelijk verklaard. En degene, die dat zei, was professor in het staatsrecht aan een van onze hogescholen.

De passage die zo'n grote indruk op deze toehoorder had gemaakt was niet die, waarin de spreker scherp en bijna onbarmhartig critisch op het „verdonkermanen van de naam van het Koninkrijk" had gewezen (in 1952 was in de tekst waar stond „Kroon der Nederlanden" op verzoek van de Surinaamse delegatie „der Nederlanden" geschrapt). Neen in de peroratie van zijn rede, daar had onze zegsman de grootste visie ontdekt.

Een dichter spreekt

Wij hebben de passage nog eens in de Handelingen nagezocht en vonden het volgende: „Wat is de waarde van dit Statuut? De toenmalige voorzitter van de P.v.d.A.-fractie in de andere Kamer, de heer Van der Goes van Naters, heeft bij het debat over de Nederlands-Indonesische Unie getuigd van zijn geloof in papieren contracten: het Unie-Statuut, meende hij, gaf wel degelijk rechtszekerheid. Wij delen dat geloof niet. Natuurlijk een contract moet goed zijn. Maar alles komt aan op de geest van de contractanten. De waarde van het Statuut ligt in wat de partijen ervan maken....

Men heeft het streven naar Rijksbehoud vaak verklaard als een poging om toch, onder een mooie naam, aan de West zijn onafhankelijkheid te onthouden en de koloniale overheersing en uitbuiting te handhaven. Diezelfde verklaring hebben wij zo juist weer vernomen van de communisten. Wanneer dat waar zou zijn, dan zou ik de eerste zijn om te zeggen: laat de beide Gebiedsdelen schieten. Want ik geloof niet, dat welke heerschappij ook het recht heeft aan een volk te onthouden wat het nodig heeft om te zijn wat het kan zijn. Voor ons is het Koninkrijk een nieuwe, hogere vorm van Statenvereniging, die enerzijds de daarin levende volken en landen alle reële voordelen van volkomen zelfstandigheid verzekert, maar die hen bovendien nog iets schenkt, dat zij niet zouden bezitten, wanneer zij buiten de Rijksband waren getreden. De Minister-president heeft op een gegeven moment gezegd: het behoud van de historische band is wel een opoffering van de leden waard. Ik ben dat met de Minister-President niet eens. Een staatsrechtelijk-politieke verhouding die is gebaseerd op offers, heeft geen kans op een lang leven.

Wij moeten het zo inrichten, dat de partijen geen offer brengen, maar er voordeel van behalen. Wij moeten niet vergeten, dat de band tussen Suriname, Nederland en Curaçao ten gevolge van de zeehandel is ontstaan. Er kwam een commercieel en daaruit voortvloeiend industrieel en financieel verkeer, waarvan beide partijen voordeel trokken. Eerst daarna, helaas te laat, hebben wij er het beste en hoogste dat wij bezitten, gebracht. Wij moeten proberen dat verkeer te herstellen. Het Rijksstatuut is niet anders dan een rechts-„court", waarin het mogelijk is elkaar de economische bal toe te kaatsen

Colijn en Curaçao

Het statuut moet bezield worden door de Rijksgedachte. Laat mij daarvan een reëel voorbeeld geven. Het is een van mijn prettigste herinneringen, dat ik in de directiekamer van de Bataafse Petroleum Maatschappij heb mogen bijwonen het besluit om de oliefabriek op Curaçao te plaatsen.

Ik kan U verzekeren, dat er ook andere, misschien zelfs voordeliger oplossingen mogelijk waren. Maar ik zie nog het glanzende gelaat van Colijn, toen hij de plaatsing op Curaçao erdoor gedreven had. Wat bezielde hem? De Rijksgedachte. Hij was Oost-Indisch officier en nooit in de West geweest. Maar in hem leefde het Koninkrijk als een werkelijkheid. Toen hij de kans kreeg, iets van belang voor Curaçao te doen, heeft hij, tegen allerlei weerstanden in, dat gedaan, omdat Curaçao een deel van het Koninkrijk was. Laat ons trachten iets dergelijks voor Suriname te doen.

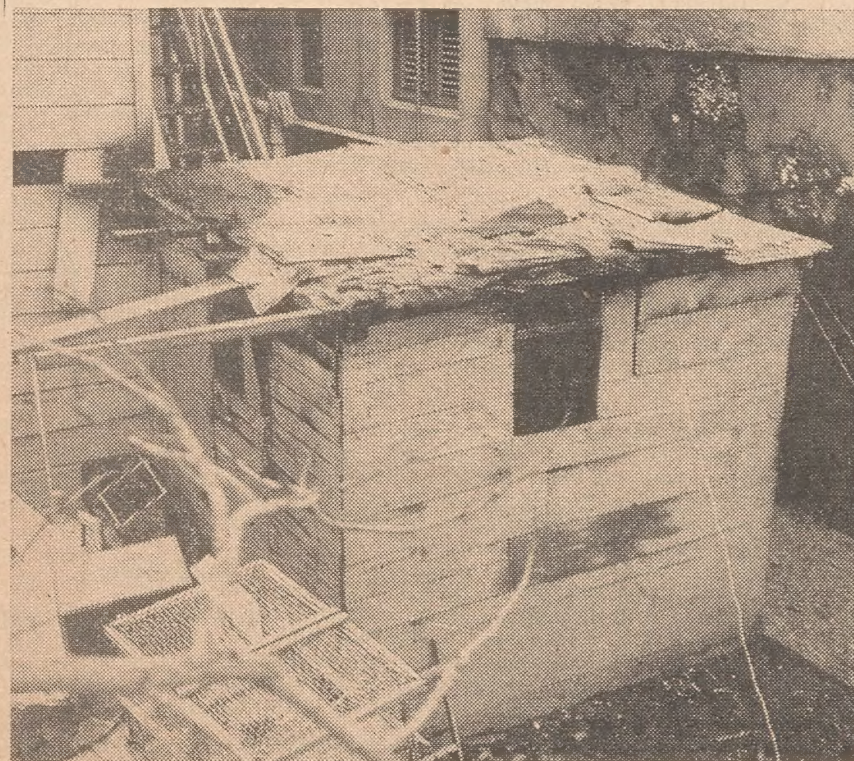
Deze Rijksgedachte moet opnieuw levend worden in ons volk. Ik hoop, dat de ministers het nog zullen beleven, dat door een levende Rijksgedachte de nieuwe Rijkseenheid van een woord tot een werkelijkheid wordt."

Hij is een kunstenaar deze man, zo zei onze tweede zegsman. Ik ben gefascineerd door de stem van een dichter.

De baseball ploeg „Lucky Strike" was het afgelopen week-end de gast van de Arubaanse sportvrienden. Op Hato werd voor de fotograaf geposeerd.

Huisje brandt geheel uit

Gisteravond brak brand uit in de Wittesteeg waar een klein huisje ten prooi viel aan de vlammen. De brandweer was spoedig ter plaatse en wist verdere uitbreiding van het vuur, waarvoor veel gevaar bestond daar de huizen nogal dicht op elkaar staan, te voorkomen. Echter kon de brandweer niet verhinderen dat het kleine houten huisje geheel uitbrandde. Het meubilair bestaande uit enkele stoelen, stoof, kastje en een tafel verkoolde geheel evenals het verdere interieur. De muren van het huisje staan nog overeind en het dak ligt er nog op. Er bestaat gevaar, dat het huisje zal instorten.

Curacaose gewichtheffers successen

Adriana verbetert Midden Amerikaans record

Willemstad. — De op Zaterdag in het „Velódromo Theo Capriles" in Caracas gehouden ontmoeting tussen Curaçao en Venezuela (gewichtheffen) heeft voor Curaçao een overwinning gebracht met een totaal aantal punten van 33 tegenover Venezuela. Al onze heffers waren in pereftcte conditie.

Bij deze gelegenheid heeft onze bekende athleet Adriana weer van zich doen spreken door een nieuw record op zijn naam te vestigen, doordat hij in de zwaar-gewicht-klasse een totaal van 896 pond met het grootste gemak wist te heffen. Voorwaar een uitmuntende prestatie.

Dinsdagmorgen hoopt onze zegevierende ploeg weer naar Curaçao te zullen vertrekken.

Sithoc Fair minder druk

Willemstad. — In het afgelopen weekend draaide de Sithoc Fair weer. Jammer was, dat het publiek in veel kleiner aantal de fair bezocht dan de eerste dagen. De Kinderfair trok wel veel mensen maar de twee avonden waren er slechts enkele honderden op komen dagen. Het leek ons toe dat bij de „fair-mensen" zelf ook minder animo heerste. Wij misten gisteravond de heerlijke saté's, terwijl het stalletje van Heinekens Bier dit weekend helemaal niet open is geweest. Dansparen waren er weinig. Wij hopen dat het Sithoc bestuur toch nog enige winst hebben gemaakt, of althans niets heeft verloren. De sterk verminderde opkomst van het publiek in het afgelopen weekend is waarschijnlijk te wijten aan de verkiezingsdagen, waarin wij verkeren.

Opnieuw Russisch-Amerikaans vlieg-incident

Russische MIG's schieten Amerikaans superfort neer

Bemanning (op een lid na) stelt zich in veiligheid

Tokio. — Een woordvoerder van het State Department heeft medegedeeld dat er een Amerikaanse protest-nota naar Moskou is gezonden wegens het neerschieten van een Amerikaanse superfort door Russische straaljagers van het type MIG in de Japanse Wateren ten Oosten van het Japanse eiland Hokkaido. Aan boord van het Amerikaanse vliegtuig waren 11 man, die kans zagen uit de machine te springen toen deze zich op een hoogte van 3600 m. bevond. Tien zijn gered en zijn in een uitstekende toestand; de elfde werd dood gevonden. Het Amerikaanse vliegtuig bevond zich op een normale foto-karteringsvlucht.

Gezegd wordt voorts dat het vliegtuig geen enkele maal over de grens is gevlogen die loopt tussen Hokkaido en de Habomai-eilanden van de Koerillen die door de Russen worden opgeëist.

Twee MIG's schoten de Amerikaanse machine in brand. Een woordvoerder zeide dat de Amerikanen niet op de MIG's hebben geschoten en dat het vliegtuig het Japanse gebied niet had verlaten.

Reuter meldt, dat het nu twee maanden geleden is dat Russische jagers een Amerikaanse vliegtuig enige tientallen mijlen buiten de Siberische kust dwongen in zee te dalen. Hierbij werd een Amerikaan gedood.

Daarvoor hadden Chinese jagers een Brits lijntoestel neergeschoten nabij Hainan, waarbij tien passagiers werden gedood.

Terwijl naar mogelijke overlevenden werd gezocht werden Amerikaanse opsporingsvliegtuigen aangevallen door twee Chinese MIG's, welke zij op hun beurt neerschoten. Dit incident trok destijds grote internationale belangstelling.

Minder inkomsten van Amerikaanse oliemaatschappijen

New York. — De inkomsten van de Amerikaanse oliemaatschappijen in het derde kwartaal van 1954, voor zover thans bekend, stellen enigszins teleur. De nettowinsten zijn gemiddeld ongeveer 12 1/2 % lager dan in het derde kwartaal van 1953.

De oliemaatschappijen, die in het binnenland werkzaam zijn, melden 'n grotere daling dan de internationale maatschappijen. Een en ander is het gevolg van een geringe productie van ruwe olie in de Verenigde Staten en van een achteruitgang in de activiteiten op het terrein der raffinage, zulks met het doel de voorraden te verminderen.

Desondanks zijn de winsten over de eerste negen maanden van 1954 ongeveer dezelfde als in een overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Hamburg. — De scheepsbouwmaatschappij die vroeger de grootste van Duitsland was, Blohm und Voss, heeft van de geallieerden toestemming gekregen om weer zeeschepen te bouwen.

De gelukkige

Stan White uit Chesterfield in Engeland heeft voor de tweede maal de hoofdprijs van een voetbal-„Pool" gewonnen. Twee jaar geleden won hij £ 75.000, dit keer „maar" £ 60.000....

Wederzijds bestand met Nat. China

Het Amerikaanse State Departement heeft medegedeeld, dat Amerika thans met nationalistisch China onderhandelt over een verdrag van wederzijdse verdediging.

Van officiële nationalistisch Chinese zijde is vernomen, dat de Amerikaanse zevende vloot een „beschermende" ring rond de Tachen-eilanden hebben getrokken. Deze eilanden zijn zwaar beschoten en gebombardeerd door de communisten van het vasteland af. Amerikaanse torpedobootjagers patrouilleren in de Chinese Zee, tezamen met nationalistische oorlogsschepen. Er wordt geen reden opgegeven voor deze verhoogde waakzaamheid.

Vader van tien kinderen steekt met sportvliegtuig Atlantische Oceaan over

Parijs. — Precies 22 uur en 19 minuten, nadat hij uit New York was vertrokken, zette de 50-jarige Max Conrad, vader van tien kinderen, zijn sportvliegtuig op een vliegveld nabij Parijs aan de grond. Hij was Zaterdagmiddag met een twee motorige "Piper Apache" van het vliegveld Idlewild opgestegen. Het is de eerste keer dat iemand de Oceaan is overgestoken met een sportvliegtuig. De tocht kostte 11 uur minder dan die van kolonel Lindberg 20 jaar eerder ondernomen.

De piloot, die er fris en monter uitzag, zeide dat het hem was meegevallen, niettegenstaande de voortdurende sneeuw- en ijsvorming en de lange slapeloze nacht. Slechts op 800 van de 4800 kilometer had hij goed weer gehad aan het begin van zijn tocht.

Conrad vertelde dat hij het toestel kwam afleveren aan een koper. Het is een vierpersoons vliegtuig met 2 motoren van 160 pk en een kruissnelheid van 275 km. Max Conrad is een bekende figuur in de Amerikaanse burgerluchtvaart. Hij heeft reeds 30.000 vlieguren op zijn naam staan.

Met hetzelfde type vliegtuig waarmede hij nu de oceaan overstak verbeterde hij inderdaad het record San Francisco—New York zonder tussenlanding in zijn klasse. In 1950 maakte hij voor het eerst een vlucht over de oceaan om zijn gezin, dat toen in Zwitserland woonde te bezoeken.

Drie honderd Bisschoppen namen deel aan een bijeenkomst in Rome bij welke gelegenheid de Paus twee kronen plaatste op het schilderij van de maagd „Salus Populi Romani". Deze kronen zijn een geschenk van katholieken over de gehele wereld. Zij zijn vervaardigd van massief goud en bezet met edelstenen. De ceremonie was een van de hoofdmomenten uit de viering van het Mariajaar, dat op 7 December a.s. is afgelopen. Op de foto: de Paus zegent de menigte op het plein voor de St. Pieter, naast Hem het schilderij van de H. Maagd met de daarop aangebrachte versieringen.

Havenarbeiders ontvangen dubbel loon

Londen. — Duizenden Londense havenarbeiders hebben gisteren gewerkt om de grote hoeveelheid goederen, die zich tijdens de drie achtereenvolgende stakingen had opgestapeld, weg te werken. Zij ontvingen het dubbele loon.

Proefschrift van arts Tjon Sie Fat

„Onderzoek naar sociaal hygiënische toestand op de Bovenwindse eilanden"

Amsterdam. — Dezer dagen promoveerde de op Sint Maarten gevestigde arts H. C. Tjon Sie Fat te Leiden op het proefschrift „Onderzoek naar de sociaal hygiënische toestand op de Bovenwindse eilanden". Het boek geeft een beeld van de tot nu toe nimmer wetenschappelijke onderzochte bevolkingsverschuiving op Sint Maarten, Statius en Saba, vanwaar de Nederlandse inwoners naar de olie-eilanden Curaçao en Aruba trekken, terwijl de Engelsen, voornamelijk Brits Westindiërs, die hoofdzakelijk van Antigua komen, hun plaatsen innemen.

Op Sint Maarten en Saba trekken in het algemeen hele gezinnen weg en op Statius is de ontvolking in een zodanig stadium, dat van de blanke bevolking de jongste dame de zestig is gepasseerd. Uit de gegeven cijfers blijkt, dat bevolkingsgroepen tussen 20 en 50 jaar zeer zwak vertegenwoordigd zijn, hetgeen leidde tot de onjuiste conclusie, dat op de Bovenwinden de gezondheidstoestand slechter zou zijn dan op de Benedenwinden wegens het hogere sterftecijfer, maar te wijten is aan de oudere leeftijdssamenstelling der bevolking.

Het boek bevat vele gegevens door de schrijver zelf verzameld en daterend van Januari 1953 en verschillen aanmerkelijk van de officiële cijfers.

Men kan — aldus „Het Algemeen Handelsblad", waaraan deze mededeling ontleend is — cijfers ook rechtstreeks vragen aan de „bevolking" te Willemstad, maar elkeen weet, dat de bevolkingsboekhouding op de Nederlandse Antillen, ofschoon meer accuraat dan op de omringende eilanden, nog verre van volmaakt is. De officiële cijfers gaven bijvoorbeeld voor Saba eind 1953 460 mannen en 643 vrouwen, hetgeen wees op een toeneming der bevolking met bijna 200 in één jaar op een bevolking van 1100, hetgeen, aldus het „Handelsblad" ongeloofwaardig voorkomt. „Maar zo gaat het nu eenmaal in Caribië".

Ruim 81 millioen ton water op Curacao

Willemstad. — Van de Meteorologische Dienst op het Dr Albert Plesmanvliegveld ontvingen wij de volgende cijfers over de regenval in October.

St. Barbara 209,5 mm., **Sta. Rosa** 255,6 mm., **Nieuwpoort** 199,4 mm., **Scherpenheuvel** 220,6 mm., **Maria College** 271,2 mm., **St Thomascollege** 294,7 mm., **Hato** 292,9 mm., **Westpunt** 231,4 mm., **Blauw** 186,4 mm., **Kleine Berg** 153,5 mm., **St Willibrordus** 146,0 mm., **Klein Kwartier** 196,0 mm., **Rust en Burgh** 237,9 mm., **Fort Nassau** 202,5 mm., **Dokterstuin** 223,7 mm. en **Barber** 267,5 mm.

De neerslag op het gehele eiland bedraagt 3490,4 mm., in tonnage uitgedrukt betekent dit, dat dus in October 81 millioen, 133 duizend tweehonderd ton water op ons eiland is gevallen.

In vergelijking met voorafgaande jaren is dit enorm veel. De neerslag in October 1953 bedroeg gemiddeld 41,9 mm., in 1950 bedroeg het gemiddelde 109,4 mm.

Verkiezings-prijsvraag

Op 15 November a.s. gaan de Nederlandse Antillen ter stembus voor de verkiezing van 22 leden voor de Staten. Curaçao krijgt 12, Aruba 8, Bonaire en de Bovenwinden krijgen elk één zetel te verdelen.

Aangemoedigd door het succes van vorige prijsvragen hebben wij gemeend thans ook weer een prijsvraag te moeten uitschrijven, waarbij aan onze „Amigoe"-abonné's de vraag wordt gesteld, hoe de verkiezingsuitslag voor de gehele Nederlandse Antillen zal zijn.

Op Curaçao nemen vier partijen aan de verkiezingen deel. Het zijn de C.O.P., D.P., KVP en NVP.

AAN U DE VRAAG, HOEVEEL ZETELS BEHAALT ELKE PARTIJ??????

Op Aruba strijden drie partijen om de zetels. Het zijn de AVP (Henny Eman), de PPA (Yrausquin) en de U.N.A. (Werleman).

AAN U DE VRAAG, HOEVEEL ZETELS BEHAALT ELKE PARTIJ??????

Op Bonaire gaat de strijd tussen de UNI (Gerharts) en de DP (Abraham); op de Bovenwinden hebben we de lijst-Voges (NVP) en de lijst Lampe (PPA).

AAN U DE VRAAG, WELKE VAN DEZE POLITIEKE GROEPERINGEN BEHAALT DE ZETEL?

Inzendingen worden ingewacht tot en met Zaterdag 13 November a.s. des middags te 12.00 uur bij de redactie van de „AMIGOE DI CURACAO" POB, 577, Willemstad. Op de enveloppe te vermelden: „PRIJSVRAAG".

Voor de goede oplossers stellen wij de volgende prijzen beschikbaar.

ƒ 30.—; ƒ 20.—; ƒ 10.—; ƒ 5:—; ƒ 5.—

Bij meerdere goede oplossingen beslist het lot.

Statenlid v.d. Hoeven stelt vragen

Ontbinding der Staten in strijd met Landsregeling?

Willemstad. — De „Amigoe di Curaçao" heeft zich Zaterdag reeds afgevraagd, of de voorgenomen ontbinding der Staten wel gewettigd is, omdat er geen conflict bestaat tussen de Regering en de Volksvertegenwoordiging.

Het Statenlid van der Hoeven heeft thans over deze aangelegenheid, ex art. 50a van het Reglement van Orde der Staten, aan de Regering de volgende vragen gesteld:

1. Kan de Regering mededelen of het bericht in het dagblad de „Amigoe di Curaçao" van 3 November 1954, dat de Gouverneur — lees Landsregering — voornemens is de Staten op Zaterdag, 13 November a.s. te ontbinden, juist is?
2. Indien de vorige vraag bevestigend beantwoord wordt, kan de Regering dan mededelen, waarom zij van 24 September j.l. af, de datum, waarop het Statenlid E.J. Broos van de N.V.P. als zodanig ontslag heeft genomen, niet de consequentie daaruit getrokken heeft en tot op heden werkeloos is blijven toezien?
3. Is de Regering niet van oordeel, dat het in artikel 96 der Landsregeling opgenomen recht van ontbinding der Staten in een situatie als de huidige, waarin van een conflict geen sprake is, slechts dan gebruik mag worden gemaakt als alle andere middelen om uit de impasse te geraken, uitgeput zijn?
4. Is de Regering niet van oordeel, dat de in het derde lid van voornoemd artikel der Landsregeling genoemde termijn van twee maanden, waarbinnen de verkiezing voor nieuwe Staten moet worden uitgeschreven, de bedoeling heeft de kiezers de gelegenheid te geven binnen een redelijke termijn, derhalve niet op slag na de beslissing tot ontbinding, hun oordeel te geven en dat een ontbinding op Zaterdag, gevolgd door een verkiezing op de daaraan volgende Maandag, geheel in strijd is met de geest van meergenoemd artikel 96 der Landsregeling?
5. Moet uit het feit, dat tussen eventuele ontbinding en verkiezing ditmaal geen tijdsruimte zal liggen, de conclusie worden getrokken, dat de Regering van mening is, dat de grote massa der kiezers in de Nederlandse Antillen toch niet tot oordelen in staat is?
6. Is de Regering voorts niet van mening, dat het koppelen van een tussentijdse verkiezing aan een periodieke verkiezing op de wijze zoals dit bij een bevestigend antwoord op vraag 1 zou gebeuren in strijd is met de geest en de bedoeling van artikel 96 voormeld en slechts de schijn van juistheid in zich draagt, omdat de impasse definitief werd tegen de tijd, dat de periodieke verkiezing, waarvoor de datum reeds bepaald was, toch moest worden gehouden?

Examens Hoofdagent van Politie

Willemstad. — De uitslag van het in de maand October gehouden algemeen ontwikkelingsexamen voor hoofdagent van Politie, vermeldt 19 geslaagden. De cijfers zijn als volgt:

Aruba: 11 candidaten, teruggetrokken 1, afgewezen 4, geslaagd 6, t.w. **J. v. Veen, J. A. C. Brouwer, V. Brinkenberg, R. A. de Keizer, M. Stegeman en A. Klamer.**

Curaçao: 23 candidaten, afgewezen 8, geslaagd 15, t.w. **A. van der Essehert, J. de Lijster, A. van der Mark, O. Kuiper, U. A. Victorina, F. Folgerts, V. L. Damsteegt, G. A. de Ouden, P. Th. J. van Son, B. Overdijk, J. W. van Lier, P. van Dijk, P. E. Martina, J. G. Blom en J. P. van Schouwen.**

Groot St. Martha aan Curaçao overgedragen

Willemstad. — Het aan de rechtspersoon de Nederlandse Antillen toebehorende landhuis Groot Santa Martha met hofje en bijbehorend terrein ter grootte van ongeveer 50 ha. is per 1 November 1954 aan het eilandgebied Curaçao in eigendom overgedragen.

Neme krijgt erfpacht

Willemstad. — Verschenen is een publicatieblad, waarin het besluit van het bestuurscollege van het eilandgebied Aruba dd. 20 September 1954 tot verlening aan Ch. J. Neme van het recht van erfpacht op een perceel grond groot ongeveer 16515 m2, gelegen in het tweede district van Aruba ten Westen van de Country Club en ten Zuiden van het terrein in gebruik bij de Pova, tegen een jaarlijkse canon van ƒ 495.45 goedgekeurd.

Daverend jaarfeest in „De West"

Willemstad. — Zaterdagavond heeft de ontspanningsvereniging „De West" van de K.L.M. een daverende balavond gehouden waarbij voor vele attracties is gezorgd.

Er was een goede schiettent, die zeer veel succes heeft geoogst met de prachtige prijzen welke beschikbaar waren gesteld. Touwtjes trekken was een geliefde bezigheid waarmede velen zich hebben vermaakt, ook hier waren aardige prijzen. En dan niet te vergeten de heerlijke saté's en bitterballen, welke „a la china" werden klaargemaakt. De overbekende goede service van de bar deed de rest. De muziek was in handen van „Happy Boys" waarvan de leden, aangestoken door de gezelligheid, welke in „De West" merkbaar was, uitstekend hebben gespeeld. Dat zij op overtuigende wijze de harten hebben gewonnen van alle danslustigen, bewijst het late uur waarop de band stopte, namelijk half vier in de ochtend. De gasten zaten buiten onder de kleurige lampjes heerlijk, binnen werd gedanst.

Het is een zeer geslaagde avond geworden en de kleine tweehonderdvijftig aanwezigen denken er precies zo over. De Amerikaanse verloting van een taart verliep onder een grote spanning, het dansen was prettig, enfin, in een woord, het Jaarfeest is goed verlopen. En nu naar het volgende feest.

Mishandeling

Willemstad. — Zus deed aangifte van mishandeling contra broer. Deze was namelijk onder de invloed van sterke drank en mishandelde haar.

Vandalisme

Willemstad. — De publieke telefoon heeft weer eens te lijden gehad van enkele vandalen, die van het toestel op De Ruyterkade de hoorn afrukten. Het snoer werd vernield.

Interview met Manuel Dagnino

Venezuela wil (na Curacao) de Van Gogh-expositie zien

's-Gravenhage. — Een redacteur van het A.N.P. heeft een onderhoud gehad met de nieuwe en eerste Venezolaanse ambassadeur in Nederland, de heer Manuel Dagnino. De ambassadeur zeide het prettig te vinden, dat thans tussen Nederland, Suriname en de Antillen overeenstemming is bereikt, zodat een nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk der Nederlanden staat te worden verwezenlijkt.

Nog maar juist gearriveerd, zint de ambassadeur al op tal van plannen om de betrekkingen tussen beide landen te verstevigen. Zo sprak hij over de Van Gogh-tentoonstelling, die op Curaçao en in Miami zal worden gehouden. Het zou zeer toe te juichen zijn, als die tentoonstelling ook naar Venezuela kon komen. Er bestaat in Venezuela grote belangstelling voor de schilderkunst en de kunst in het algemeen. Het nationaal museum te Caracas zou er een zeer geschikte tentoonstellingsruimte voor zijn. In 40 minuten vliegen kan men de tentoonstelling van Curaçao naar Caracas overbrengen. Met de Nederlandse ambassadeur te Caracas, de heer Van Beusekom, die op het ogenblik in Nederland is, zal hij die mogelijkheid zien te verwezenlijken.

Ongeveer dertien jaar geleden kwam de heer Dagnino naar Nederland als consul-generaal van Venezuela te Amsterdam. In 1948 kwam hij naar Den Haag, ditmaal als gezant. In 1953 vertrok hij als Venezolaans ambassadeur naar Haiti. Donderdag jl. keerde hij naar Nederland terug als eerste ambassadeur van Venezuela, want in de loop van dit jaar werden de diplomatieke vertegenwoordigingen der beide landen tot ambassades verheven.

Daarover sprekende, noemde de heer Dagnino zulks een goed teken. Het betekent, dat men van weerszijden zal streven de traditionele vriendschapsbanden nog sterker te maken. Men spreekt in Caracas nog over het bezoek, dat Prins Bernhard bracht. Daaruit spreekt weer de belangstelling en vriendschap, die Nederland voor Venezuela heeft.

Er zijn zeker goede mogelijkheden voor Nederland in Venezuela, aldus de heer Dagnino. Zowel voor de Nederlandse export als Nederlandse industriëlen. „Er is in uw land een goede organisatie van het bedrijfsleven. Men vervaardigt goede producten en goede producten kunnen in ons land zeker afzet vinden". Hij herinnerde eraan, dat de Hollandsche Bank-Unie, de K.N.S.M., de K.L.M., Shell, Philips, Heineken en andere reeds in Venezuela belangen hebben.

Twee verstekelingen

Willemstad. — Het Italiaanse passagiersschip „Marco Polo" bracht twee verstekelingen mee. Een is van Spaanse, de ander van Italiaanse nationaliteit. Zij werden ingesloten en gaan met hetzelfde schip retour.

Nieuwsgierige vent

Willemstad. — Tussen de struiken naast een perceel op Damacor hield zich een man op, die het huis binnen

AGENDA

WEST-END:
„Mujeres que trabajan"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Hell and High water"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„Manina, het meisje zonder sluier"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„Circus Arena"; 20.00 uur.

REX:
„The girl next door"; 20.00 uur.

ROYAL:
„Señor photographor"; 20.00 uur.

SUFFISANT-THEATER:
„Hamlet"; 20.00 uur.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door *Zuster de Lannoy*, van Eyck van Voorhuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt in *Otrabanda* waargenomen door *Botica del Pueblo*, Bredestraat 82, tel 3718; in *Punda* door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7 tel. 3280.

Onbesteld en niet afgehaald

Zijn er ook brieven voor U bij?

Willemstad. — In de afgelopen week werden de navolgende onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven geregistreerd.

Brieven

A. Claudia Arnuldy, Pedro, Anthony, Irma Alexander, Marguette Anthony, Hr. Arnoldus.
B. A. Bark, Aurora Bennett, Simona Bernabela, Iris Basby, Robertina Brión, Margreta Bruenken, Jacob Brooks, Etruida Buert.
C. Winston Mackey Chaudoin, Isabel Carolina, Chifton Croizer, Editha Camp, Althea Clarke.
D. A. C. Sookannen Durjen, P. Diaz L, F. Errol Dopwell, Nelly Dezong.
E. José Goncalves Estanislaò, Voilet Edwards, Johan Rudolf Eendragt.
F. Ive France, Johanita Fecunda, Olivet Francis, Antonio Fuentes.
G. Greenewold T. S., Genevieve Gabriel, C. Gereard, May Griffin, Eunice Griffin, Lucille Gumbs, Flora Greaves, Pulcherie Gibs.
H. Hr. Hooy, Olive C. Hodge, H. v. Hellenburg Huben.
J. Catalina Jansen, A. V. Janga, Swinda Jansen, R. Joseph, Clarita Jacobs, Maria Josefina, Sila Jandroep, Hyppolyte Joseph, Sra. Jeje.
K. C. C. de Koop, Toos v.d. Kooy, Petronilia Koeiman, J. Klop, E. Korevaar, Sra. Keupers.
L. Gloria Lucasuis, Pedro Lucas, Sabelita Leent, 2, Frieda Liendo, Alexis Lindor, Sarah Lanssquot, Dorothy Lewis, Christina Leonard, Luiz Pereira De Lima.
M. Crisia Maduro, Luiz de Cameóes Arruda Mazza, Johana Mercera, Mercedes de Marcano, Theresa Martina, Maria Meyer, Pablo Martina, Estele Matthew, Camilio Maria, Merse Maduro, Lucina Maria, Rosa de Mey, Bernadina Martina, Hr. de Man, Mildred Martina.
N. Julieta Nicolaas, Elias Naar, Jane S. Nelson.
P. Y. M. S. Peparto, V. J. Peroso, Stanley Pantophet, Ofelina Pensut, Flavories Prince, Pachi Pa, Gerard Perregaux.
R. Sixta Rogers, Brigido Rodriguez, M. La Reine, Mimina Rodriguez, Ancilla Reid, A. Romondt, E. I. Renfurm, Estelle Matthew Rodgers, Iris Rae, Jose Cirilo Rodrigues, J. Rademakers, Ingrid Ruiz, Maria Robles.
S. Mina Salas, Antonia Silbiery, C. P. v. Someren, Mauvington Sweeney, Celia Scorea, Vivian Seaby, Marcemiliano Sant, Carmen Ceballos de Sambo, Philip E. Simmon, Augustine St. Hilaire, Maria Sigaran, Srta. Sarafina.
T. Victoria Thomas, J. Taffijn, Esther Tayne, Eilene Thompson, Clara Tuitt, Rosamalia Van Treek, Andrew Clifton F. M. Tyson.
V. Rosemary E. Versailles.
W. Jan Hender Winklaar, Ivan Whyte, Stephane Wilkinson, Hr. Wiegant.

Drukwerken

A. Felise Juanita Alexander Celestino C. Alberta, Sj. Abeen.
B. Mercelina A. Bomba, Harry E. v. Bebron, H. G. A. Baake, C. Blokland, A. J. v.d. Bos, J. Blok, E. Blom, Paul Henri Bonnerman, A. M. C. Bruins-Kuilaart.
C. M. G. Colthoff, A. H. Cranen, L. D. Chundro, Carlos E. Curiel, Central Restaurant, Jane S. Chippendel.
D. Miguel P. Domacasse, Blanca Duarte, J. Droog, P. Dronk, R. Daantje, T. den Dikken.
E. A. M. L. Elmzoon, Eugenio I. Emer.
F. Edwin Emiliano Felicia, Francisco P. Felida, Antonio Frans, Charles Forde Esq.
G. J. M. de Graaff, C. M. Gosie, Jozef B. Goedgedrag, Maria S. V. Goedgedrag. Exclaudina D/C Gomez, G. K. L. Gibbes, J. S. Groenewold, A. N. Geraerdts,2.
H. W. J. Hafkamp, R. C. Haseth, A. F. Haaswijk, C. F. Halfhide, Herriks, van Ham H. W., G. Huang, D. W. Hoogvliet, Aniceto Eleoterio Hortencia, F. M. Hulsing, L. H. v.d. Hoeve, W. J. Hafkamp, 2.
J. Bonifacia E. de Jongh, Vicente I. Janga, Ronald Jang, L. Jurg — La Poutré.
K. W. Kamps, H. M. Kistemaker, I. Klop, O. de Korte, Clotilde Kliemoedig, A. Kop-Jansen.
L. Nora Virginia Luis, D. Lovera.
M. L. Molanus, E. Moen, Maduro Hilda, Egidio S. Mercera, E. A. J. Moen, Fam. Monster, P. Menting, E. Monte, Clarita Boezem Martie, Roberto Martha, P. May.
N. L. Nicolaas.
P. Sirbia Pereira, Julieta J. Provence, Idelphonso Provence, M. Pietersz, Carlos Peña.
R. R. H. E. Russel, Fam. de Romijn, G. D. Rigot, George Ricardo, Stenelia Rommy.
S. Regina Servania, A. G. Staal, Zoila Hendrika St. Jago, C. P. V. Someren, I. Servinuis, J. C. S. Sarmaat, S. Statia.
T. Leonardo E. Thode.
V. I. de Vries, Jean Paul Vierveyzer, Jose Nunes de Vieveiros, D. Vis, Secilio Vargaz.
W. G. P. Weyman, J. van der Wagt, David Wade, A. de Wolff, Fam. M. Waas-v. Dijk.
Y. Willie Young.
Z. L. Zuiverloon.

Postpakketten

Z. Th. van der Zalm.

Aangetekende stukken

A. Instituut Antiliana,
B. Hendrik Berg, T. Best, Hipolito Bernadina, Manuel de Sauja Jardin Camara.
D. Hilda Daal Damiana, Srta. Dorris, E. Decostro.
E. J. B. Evertsz, [illegible] Elisabeth.
F. Jose Gomes de Faria, Jao de Fretas, Yung Fang.
G. Elka Maduro de Gonzales.
H. Mohamed El Hash, Edward Henriquez en Co. Thomas W. H. Hart, R. M. van Hoop.
I. A. H. Ingram.
J. William Higenio Juliette.
L. E. M. Lourens.
M. Manuel Matos, D. B. Marchena, L. A. Mauricio.
N. W. Nurse.
O. Cesar Correia de Oliveira, Rafael Ordaz.
P. Federick Peter, Manuel Pestana, S. C. Patrick, E. Perret-Gentil.
R. H. Ray, Ethel Richardson, Hazel St. E. Rice, David van de Ree.
V. Alberto Volk, Jose Vieira.
W. G. Wieske.
Z. Ignacio Zavala.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de Statuten van de stichting **„John G. Eman Trust"**, welke ten doel heeft het gemeenschappelijk vermogen van de Erven van wijlen John Gerard Eman als een eenheid te bewaren en in de geest van de erflater aan te wenden.

Voorts de wijzigingen in de Statuten van de **NV „Continentale Agenturen Import & Export"**. Statuten van **„People's Store NV"** (Oranjestad), welk doel is het drijven van handel in het algemeen.

Het weer

Max. temp. 30,6 C (87.1 F), min. temp. 25.0 C (77.0 F), gem. 27,8 C (82.0 F). Max wind 17, min. wind 8, gem. 12,4 knopen. Vochtigheid 74,4%. Neerslag sporen. Helder 1, lichtbew. 7, bewolkt 16 uren.

Verkiezingswoede?

Willemstad. — Gisteren vonden verschillende personen het nodig om spandoeken en borden van bepaalde partijen te vernielen. Op verschillende plaatsen over het gehele eiland zijn borden met aanplakbiljetten beschadigd, terwijl in de Breedstraat Punda gisteravond laat een spandoek werd afgerukt.

De Gezaghebber, Plaatselijk Hoofd van Politie, verzoekt middels deze bekend te maken, dat indien geconstateerd wordt, dat aanplakbiljetten, spandoeken en ander verkiezingsmaterial moedwillig wordt vernield, de politie onverwijld daarvan in kennis te stellen.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 17 in, 10 uit Tankschepen 27 in, 21 uit; Zeilschepen 7 in, 5 uit. Passagiers landend 20, vertrokken 2, doorgaand 88.

Hato: Vliegtuigen 19 in, 20 uit, Passagiers landend 180, vertrokken 136, doorgaand 128.

Het VOORSPEL tot Wereldoorlog II

Een boek van de Zwitserse historicus Walther Hofer

(Van een speciale medewerker)

Over de oorzaken van de Eerste Wereldoorlog zijn, zoals bekend, bibliotheken vol geschreven, zonder dat men er in geslaagd is meer dan een uiterst vage communis opinio te bereiken. De wetenschappelijke onderzoeker verzonk in de honderden mémoires, welke na 1918 de markt overstroomden en in de tientallen lijvige delen officiële documenten, welke de voormalige belligerenten zich geroepen voelden uit hun archieven te publiceren. Zoveel is wel zeker geworden, dat van een „alleenschuld" van het Duitse Keizerrijk aan het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog niet gesproken kan worden. Tot deze conclusie was men ook zonder de Duitse en Amerikaanse apologeten, als Harry Elmer Barnes, wel gekomen. Langzamerhand werd het duidelijk, dat zich oorlogszuchtige neigingen voor 1914 ook bij andere mogendheden dan Duitsland een weg hadden gebaand: in het innerlijk vermolmde Rusland, in de Donaumonarchie, in Frankrijk, het minst waarschijnlijk nog in Engeland.

De oorzaken

Wat de oorzaken van de Tweede Wereldoorlog betreft, ligt de zaak iets eenvoudiger, ondanks het ontbreken van het overvloedige materiaal, waarmee de geschiedschrijver van de Eerste Wereldoorlog in zee ging. „Een diepgaande navorsing van de oorzaken van de Tweede Wereldoorlog zal zich vooral dienen bezig te houden met het phenomeen van het nationaal-socialisme en zijn Führer en in wijdere zin met het totalitarisme in het algemeen". Zo begint de Zwitserse historicus Walther Hofer, thans hoogleraar aan de Vrije Universiteit van Berlijn, zijn opmerkelijk boek „Die Entfesselung des Zweiten Weltkrieges".*) Met deze praemisse kan men het alleszins eens zijn. De hele voorgeschiedenis van de laatste oorlog wordt overschaduwd door de pathologische figuur van Hitler en diens onverbiddelijke wil tot oorlog, welke reeds in Mein Kampf te lezen stond en na 1933 steeds vaster vormen aannam. De Tweede Wereldoorlog is zonder Hitler ondenkbaar.

Reeds in de lente van 1936, bij de bezetting van het Rijnland, en in de herfst van 1938, tijdens de Sudetencrisis, stond Europa aan de rand van een oorlog. Het ogenblik was toen echter nog niet gekomen, omdat het Westen toegaf. Toegeven betekende in Hitler's ogen evenwel zwakte. De „peace for our time", welke de Westelijke politici gewonnen meenden te hebben door hun concessies, betekende in feite een toenemende opbouw van de Duitse oorlogsmachine. In één ding vergiste de Duitse leiding zich echter schromelijk: Engeland was vastbesloten om Polen niet, evenals Tsjechoslowakije, prijs te geven aan Hitler's expansiedrang. Vanuit Berlijn interpreteerde men de Britse politiek van garanties aan Polen op onjuiste wijze, namelijk als een poging tot omsingeling van Duitsland. Hitler's eerste reactie hierop was het afsluiten van het bekende „Pact van staal" met Italië, op 22 Mei 1939. De geschiedenis zou weldra aantonen, dat de As aan de Italiaanse zijde bepaald niet van staal was gesmeed.

Na Italië begon Duitsland te dingen naar de gunsten van Rusland, dat in deze zelfde periode ook met Engeland en Frankrijk in onderhandeling was. Weldra bleek, dat Duitsland bereid was om Moskou de hoogste prijs te betalen en daarmede de wedloop te winnen. Op 15 Augustus 1939 mislukten de militaire besprekingen tussen de Sovjet-Unie, Engeland en Frankrijk. Duitsland benutte snel het vacuum en op 21 Augustus vernam de verbijsterde wereld de aankondiging van een Duits-Russisch niet-aanvalsverdrag. Op 23 Augustus werd het ephemere pact getekend. In een geheime overeenkomst, door de communistische politici en historici nog steeds geloochend, werden de Duitse en Russische invloedssferen afgebakend. Finland, Estland, Letland en Polen ten Oosten van de lijn Narew-Weichsel-San vielen in de Russische sfeer. Deze geheime, door de Sovjet-wetenschap doodgezwegen, overeenkomst kostte de Balkanstaten hun onafhankelijkheid. Hitler, bezeten van een idée fixe, was vastbesloten Polen op de knieën te brengen en de hoge prijs, die Stalin voor zijn niet-inmenging vroeg, liet hem ten enenmale koud. Stalin van zijn kant hoopte door het pact tezamen met Duitsland het Oostelijk deel van Midden-Europa te kunnen verdelen en voorts tot Japan in een betere verhouding te komen. Sedert München voelde de Sovjet-Unie zich geïsoleerd en overgeleverd aan Hitler's agressieve neigingen. Het non-agressie-pact elimineerde voorlopig dit gevaar, ja, ontsloot zelfs de weg naar West-Europa voor de Russen. Terecht meent Hofer, dat het feit, dat de Russische legers thans in Midden-Europa staan, een direct gevolg is van het pact van 23 Augustus 1939.

Het Duits-Russisch pact veranderde niets aan Engelands vaste wil om Polen te steunen. Dit ontging Hitler volkomen. Hij bleef hopen op een Britse afzijdigheid. De Franse reactie op de gebeurtenissen in Moskou was minder duidelijk en rechtlijnig dan de Britse. In Frankrijk overheerste het défaitisme de publieke opinie, duidelijk gesymboliseerd in de rhetorische vraag: „Mourir pour Dantzig?"

Wat Italië betreft, ook voor dit land was het Duits-Russisch verdrag een totale verrassing. Hitler had het niet nodig geoordeeld zijn bondgenoot vroegtijdig in te lichten. De Italiaanse leiders geloofden niet in een localisatie van de oorlog en, wat nog belangrijker was, zij wensten niet aan deze oorlog mee te doen. Mussolini zelf weifelde tussen oorlog en vrede, maar zijn minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Ciano, en de Italiaanse ambassadeur in Berlijn, Attolico, wantrouwden de Duitsers. De Koning, realist waar het militaire zaken betrof, achtte de Italiaanse weermacht te deplorabel om oorlog te voeren en steunde Ciano. Op 25 Augustus deelde Attolico in Berlijn mee, dat Italië alleen aan de strijd deel kon nemen, wanneer het oorlogsmaterieel en grondstoffen uit Duitsland zou ontvangen. De volgende dag preciseerde hij de Italiaanse verlangens: deze kwamen neer op een 17.000 goederentreinen volgeladen met steenkool, olie, staal etc., welke terstond geleverd moesten worden. De Italiaanse leiders wisten van te voren, dat Duitsland dit onmogelijk kon leveren. Na deze klucht zag Hitler, teleurgesteld en beetgenomen, van Italiaanse steun af.

Inmiddels had zich op 25 Augustus het décor verplaatst van Moskou naar Berlijn. De voorgaande dag had Goering een Zweedse relatie, Birger Dahlerus, naar Berlijn over laten komen om als bemiddelaar met de Britse regering op te treden. Op 25 Augustus sprak Hitler met de Britse en Franse ambassadeurs, waarbij hij vooral tegenover Engeland zich zeer tegemoetkomend voordeed. Hij hoopte hiermee Engeland op een dwaalspoor te leiden. De aanval op Polen immers was vastgesteld op 26 Augustus en werd pas op het laatste ogenblik uitgesteld, toen Hitler vernam dat Italië niet mee zou doen en dat Engeland en Polen op 25 Augustus een alliantieverdrag gesloten hadden. Het haast ongelooflijke feit lukte om in enkele uren het Duitse leger de reeds aangevangen opmars naar de Poolse grens te doen staken.

Er verstreken nu nog enkele dagen van vruchteloze gesprekken en onderhandelingen. De Franse premier Daladier trachtte Hitler te overtuigen van de ellende van een oorlog, maar vond uiteraard geen gehoor bij de dictator, die bezeten was van Dantzig en de Corridor. Even weinig geslaagd als het Duits-Franse contact waren de laatste Duits-Engelse onderhandelingen, waarin ook Dahlerus een woordje meesprak. Het enige waar Dahlerus in slaagde was om in de nacht van 26 op 27 Augustus een monoloog van Hitler te onderbreken en hem uiteen te zetten, dat zijn opinie over Engeland geheel onjuist was. Wel kreeg de Zweed daarna zes punten voor een overeenkomst met Engeland van de Führer mee, maar deze bleken in Londen niet overeen te stemmen met de voorstellen van Hitler aan de Britse ambassadeur Henderson. Wel leek het even of Hitler meer tegemoetkomend werd, maar dit was niet meer dan schijn.

Begin November 1939 bracht de Franse premier Daladier een bezoek aan het front.

Dit besefte men ook in Warschau, waar op 29 Augustus werd besloten tot algemene mobilisatie. Op verzoek van de Westelijke diplomaten, die nog heil zagen in directe onderhandelingen tussen Polen en Duitsland, werd de Poolse mobilisatie een dag verschoven. Dat Duitsland niets voelde voor directe onderhandelingen, bleek op 29 Augustus tijdens een onderhoud tussen Hitler en Henderson. De Führer sprak bij die gelegenheid vele grote woorden, welke echter in feite neerkwamen op een ultimatum: voor 30 Augustus moest een Pools gevolmachtigde in Berlijn arriveren. Polen, gedachtig aan het voorbeeld van Hacha, weigerde zich te deemoedigen. Dit was niet onjuist gezien, want Hitler's plan was niet serieus bedoeld, evenmin als de „16 punten", die hij op 31 Augustus aan de Britse en Franse ambassadeurs voorlegde en die in wezen neerkwamen op een Poolse capitulatie. Nog die zelfde dag trouwens, te 12.40 uur, gaf Hitler zijn Aanwijzing nr. 1 voor de Oorlogvoering, welke bepaalde dat de aanval op Polen op 1 September te 04.45 uur een aanvang zou nemen.

Ciano, als minister van Buitenlandse Zaken van Italië, met Hitler te Berchtesgaden.

Niets kon Hitler meer remmen, ook niet de te laatster ure ondernomen Italiaanse pogingen om tegen 5 September een Engels-Frans-Duitse conferentie, met Italië als bemiddelaar, te organiseren. Op het vastgestelde tijdstip overschreden de Duitse legers de Poolse grens. Engeland en Frankrijk lieten hun Poolse bondgenoot niet in de steek. De Tweede Wereldoorlog nam een aanvang. Dat er ditmaal over de schuldvraag geen twijfel behoeft te bestaan, maakt het boek van Hofer ons nogmaals ten overvloede duidelijk. Wat hij zelf erkent ons niet duidelijk te hebben kunnen maken is de vraag „hoe het mogelijk was, dat aan deze noodlottige man de macht gegeven werd om zijn wil tegen een hele wereld in door te zetten".

C. T. DE JONG.

*) Walther Hofer „Die Entfesselung des Zweiten Weltkrieges. Eine Studie über die internationalen Beziehungen im Sommer 1939". Deutsche Verlags-Anstalt, Stuttgart 1954.

Avonturen van PILO OT STORM

365. — Hoewel Lubin in de gelukzalige overtuiging verkeerde, dat zijn uitbreekpoging volkomen geslaagd en door geen mens bespeurd was, werden zijn bewegingen toch nauwlettend gadegeslagen door iemand, die hem bij toeval had zien voorbijsluipen. Het was Sandra. Arend's vriendin was niet weinig geschrokken, toen zij daar zo opeens dat gevaarlijke heerschap weer op vrije voeten zag dat niet aarzeld om moordaanslagen te doen ten einde zijn, ongetwijfeld minder fraaie doel te bereiken.

Haar eerste impuls was geweest om alarm te slaan, maar in haar aderen stroomde zeker hetzelfde avonturiersbloed, dat haar vriend piloot Storm het leven tot een doorlopend interessante belevenis maakte zodat zij besloot allereerst eens te kijken wat de heer Lubin in zijn schild voerde. Uiterst voorzichtig sloop zij achter de sinistere figuur aan. Het hart bonsde haar in de keel.

Vele mijlen naar het noorden heerste intussen grote bedrijvigheid om het wrak van de „Lonesome Polecat". Alle kostbare meetapparaten en andere instrumenten, die de noodlanding overleefd hadden, werden in de helicopters geladen. Dat was weldra gebeurd. De mannen klommen vlug aan boord om zo spoedig mogelijk deze troosteloze verlatenheid achter zich te hebben. Reeds verhief het eerste toestel zich in de lucht.

Boeiend relaas voor „The Voice of America"

Jonge Roemeen vlucht naar het Westen

Zijn schoenen tot op de draad versleten

Berlijn. — Vaak genoeg kan men tegenwoordig in de dagbladen lezen over mannen en vrouwen, die van achter het ijzeren gordijn naar het Westen zijn gevlucht. Minder vaak echter kan men het boeiend relaas lezen van de avonturen, die zo'n vluchteling beleeft. Een jonge Roemeen heeft voor de microfoon van „De Stem van Amerika" verteld over de ontberingen en de ellende die hij heeft getrotseerd om onder de macht van de rode tyran vandaan te komen en weer als vrij man te kunnen adem halen. Het is de 21-jarige George Mihaila, die als dwangarbeider werkzaam is geweest in een Tsjechische mijn. Op 5 October van dit jaar slaagde hij er — na verschillende mislukte pogingen — in de grens tussen Oost- en West-Duitsland te overschrijden.

Dwangarbeider in de Tsjechische mijnen

In 1947 toen zijn land, Roemenië, reeds door de communisten werd overheerst, maar Tsjechoslowakije nog niet, slaagde hij er in naar Tsjechoslowakije te worden gestuurd voor het verrichten van boerenwerk. [illegible] het Westen te vluchten. In de herfst van 1950 reisde hij per trein en te voet naar Zuid-Bohemen, naar de grens tussen Tsjechoslowakije en Oost-Duitsland. Op het critieke moment werd hij echter gegrepen en de rechter veroordeelde hem tot 25 maanden dwangarbeid in de kolenmijnen van Jachymov.

Na zijn straf te hebben uitgezeten, zocht hij opnieuw boerenwerk in Tsjechoslowakije en in de zomer van het vorig jaar probeerde hij nogmaals naar het Westen uit te wijken. Maar kennelijk had „iemand" de politie van zijn plannen op de hoogte gesteld, want toen hij in Chemnitz in Oost-Duitsland aan kwam, stonden daar vijf politiemannen in burger op hem te wachten. Weer volgde een veroordeling, ditmaal tot twee jaar dwangarbeid in de kolenmijnen van Rtyne in Noord-Oost-Bohemen. In die mijnen bevonden zich twee ingangen: Een voor de goed-bewaakte dwangarbeiders en een voor de „vrije" mijnwerkers. Op 11 September kreeg hij de kans om te ontkomen. De bewakers kwamen op die dag een man te kort. De jonge Mihaila zag kans om langs hen heen te glippen en de ingang voor „vrije" mijnwerkers te bereiken.

Hij hield zich gedurende de nacht verborgen en begaf zich de volgende dag op weg. Maar na enkele uren liep hij reeds een groep bewakers tegen het lijf, die onmiddellijk op hem begonnen te schieten. Mihaila zocht zijn toevlucht in een bos, dat hem ook later nog enkele malen tot beschutting zou dienen. Hij verborg zich in een spelonk en de bewakers dropen af. Twaalf dagen lang liep hij daarna in de richting waar hij de Oost-Duitse grens vermoedde. Onderweg „organiseerde" hij appels uit boomgaarden langs de weg. Het was zijn enige voedsel. Toen hij eindelijk de grens bereikt had, werd hij opnieuw aangehouden. Ditmaal door een Tsjechische grenspatrouille.

Hij ontmoette het groepje op een beboste berghelling. Plotseling dook hij van het pad af en liet zich pardoes naar beneden rollen. In een droge greppel wachtte hij de dingen die komen zouden. De politie riep „Halt" en „Ik schiet". Binnen enkele seconden vlogen de kogels hem om de oren. Eindelijk hield de patrouille op met schieten. Kennelijk ervan overtuigd dat ze de vluchteling geraakt hadden. Ze trokken weg, waarschijnlijk met de bedoeling om de volgende dag als het weer licht was, zijn lijk te komen ophalen. De jonge vluchteling sprong echter op en maakte zich uit de voeten. Zes dagen lang liep hij nog door Oost-Duitsland in de richting van de grens met het Westen. Toen hij eindelijk de grens bereikt had, wachtte hem een laatste beproeving.

Voor hem stond plotseling een Russische militair. In het Russisch vroeg hij „Waar ga je heen" en de jongeman antwoordde: „Naar huis". Op hetzelfde moment echter zette hij het op een lopen in de richting van een bos, waardoorheen de zonegrens liep. De Rus loste een paar waarschuwingschoten en dat is waarschijnlijk zijn redding geweest, want toen hij juist de zoom van het bos had bereikt, richtte de soldaat nauwkeurig. Links en rechts vlogen hem weer de kogels om de oren. In de verte zag hij andere mannen in uniform hem tegemoet komen.

Het duurde enige ogenblikken eer hij zich realiseerde, dat dit geen nieuwe tegenstanders waren, maar West-Duitse grenswachters, die het schieten hadden gehoord en hem de vrijheid kwamen binnenvoeren. Zijn vlucht was gelukt. De schoenen die hij aan zijn voeten gedragen had waren zo versleten, dat hij moeilijk probeerde alleen maar op zijn hakken te lopen. En nu vertelde George Mihaila voor „De Stem van Amerika" wil hij liefst zo gauw mogelijk dienst nemen in het Amerikaanse leger.

Niet rood genoeg ?

Belgrado (Joego-Slavië). — De filmcensuur heeft de eerste volledige kleurenfilm, die op Joegoslavisch gebied is vervaardigd, voor vertoning in dit land verboden: „De film geeft een verdraaiing van de werkelijkheid in ons land en van onze mensen en stelt de culturele waarden van ons land op onjuiste wijze in het licht", zeggen de filmdictators. De rolprent heet „Dalmatische bruiloft". Zouden de rode kleuren misschien niet fel genoeg geweest zijn?

Rapport met alleen tienen

Zekere B. uit Beekbergen (Nederland) had zich schuldig gemaakt aan een merkwaardige vorm van valsheid in geschrifte. Hij had voor zichzelf te eigen bate een psychotechnisch rapport uitgebracht, waarin hij zichzelf beschreef als iemand, die van alle markten thuis is. Hij had zich zo intelligent en voortreffelijk voorgesteld, dat alleen de enthousiaste toon enige argwaan zou wekken. De Officier van Justitie te Zutphen wees er in zijn requisitoir op, dat dergelijke gevallen de laatste tijd vaker voorkomen. Daar gebleken is, dat B. in elk geval niet te beroerd is om de handen uit de mouwen te steken, wilde hij de man een kans geven buiten de gevangenis te blijven. De eis luidde zes maanden voorwaardelijk met drie jaar proeftijd.

Bij de uitspraak bepaalde de rechtbank het vonnis op drie maanden voorwaardelijk met drie jaar proeftijd.

Muis oorzaak van brand

Joerlanda (Zweden). — Een muis wist zich zodanig vast te wurmen tussen een aantal electrische kabels, dat er in een huis kortsluiting ontstond. De brand, die daarop volgde legde het hele pand, ter waarde van zestigduizend kronen, in de as.

HAZEL WAS EEN MOORDENARES

Piloten vliegen tot in het oog van de orkaan

(Van een medewerker)

Met ontstellende kracht heeft de orkaan Hazel, dood en verderf spreidend, haar weg genomen door de gehele Caribbean en vervolgens acht oostelijke staten van Amerika's Verenigde Staten, tot in Canada.

Hazel — waarom die meisjesnaam? De Amerikaanse meteorologen plegen de orkanen die het land bedreigen een naam te geven, waaruit haar rangnummer in dat jaar is af te lezen. „H" is de achtste letter van het alfabet en Hazel is de achtste orkaan van dit seizoen. De maanden September en October zijn het orkanen-seizoen in Noord-Amerika. En Hazel is al voorafgegaan door het zevental Alice, Barbara, Carol, Dolly, Edna, Florence en Gilda. Het lijkt allemaal wat onnozel, in verhouding tot het barbaarse terment dat zo'n orkaan kan veroorzaken, maar de Amerikaanse meteorologen zijn terecht van oordeel dat de kans op verwarring bij het identificeren van deze wervelstormen minder groot is bij een naam, dan bij een codenummer.

De geboorteplek van deze orkanen ligt als regel ergens boven de Caraïbische Zee. Ook Hazel is daar geboren in de eerste dagen van deze maand. Zij heeft dus een lang leven gehad. Sindsdien heeft zij haar zwerftocht ondernomen, via het door haar geteisterde Haïti naar de oostkust van de Verenigde Staten en vandaar verder langs Washington, totdat zij de 15e October uitwoedde boven het Ontario-meer.

Amerika wordt dit jaar ontzaglijk geteisterd door orkanen. 1954 slaat een triest record over een periode van een tiental jaren. „Dat komt zeker door de atoombom-ontploffingen", zo hoorden wij dezer dagen zeggen. Nu heeft die atoombom een brede rug, maar aan deze wervelstormen heeft de bom werkelijk part noch deel. Orkanen, cyclonen, typhonen en tornado's hebben daar niets, maar dan ook niets mee te maken. Zij zijn heus geen verschijnsel van de laatste jaren, maar hebben bepaalde gebieden op aarde altijd geteisterd. In de Verenigde Staten bezit men al sinds het jaar 1873 een orkaanwaarschuwingsdienst. En sinds dat jaar reeds heeft men er statistieken omtrent orkanen en tornado's aangelegd. Sinds 1873 zijn al ongeveer 1600 orkaanrampen geregistreerd in de Verenigde Staten. En daaronder zijn er, die nog heel wat verwoestender waren dan die van dit najaar. Met een zwarte kool aangetekend staat een wervelstorm aan de Zuid Atlantische kust in Augustus 1893, die niet minder dan 2000 levens kostte. In datzelfde jaar teisterde in de maand October een orkaan de staat Louisiana in het gebied van de Mississippi en liet er ongeveer 1800 doden achter.

ORKANEN STEKEN HUN TONG UIT

Berucht is ook de orkaan boven Galveston in September 1900, die van een vloedgolf vergezeld ging en aan 6000 personen het leven kostte. Een orkaan boven Florida in 1928 maakte 1800 slachtoffers.

Zet men daar tegenover cijfers uit later jaren, dan constateert men een opvallend verschijnsel. In 1935 vielen bij weer zulk een ramp in Florida 400 slachtoffers. In 1944 eisten de orkanen in de Ver. Staten 64 doden, in 1947 53 doden, in 1950 vielen er 19 doden, in 1951 geen enkele, in 1952 waren het er 3 en in 1953 slechts 2. En nu enige honderden in totaal.

Hoe is dit te verklaren? Zijn deze natuurverschijnselen in kracht afgenomen? Dat is allerminst het geval. Maar men heeft in de Ver. Staten gedaan wat men ter bestrijding doen kon, en dat steeds doeltreffender. En wat kan men er tegen doen? Eigenlijk alleen maar waarschuwen. En hulp verlenen direct na de ramp. Daarmee is het dodencijfer te drukken. Maar het cijfer van de materiële schade, die van de millioenen dollars tot — zoals nu — het milliard loopt, niet, zoals uit de statistieken blijkt. Hoe beter men het verschijnsel van de orkaan kent, des te beter kan men er voor waarschuwen, ze „voorspellen". De beste bestrijdingsmethode is dus het bestuderen van het mechanisme van de orkanen. En daarvoor hebben de Amerikaanse meteorologen de hele moderne apparatuur ter hulp geroepen: onbemande sonde-ballons, radar en vliegtuigen, die dwars door het hels torment heen het „oog" van de wervelstorm binnenvliegen om waarnemingen te doen.; En op deze wijzen is men met veel bekend geworden, waaromtrent men twintig jaar geleden nog geen flauw idee had. Oude meningen zijn foutief gebleken en herzien, nieuwe theorieën zijn opgesteld. In het jaar 1947 zijn negen meteorologen, onder wie Robert M. Simpson, rechtstreeks een orkaan binnengevlogen. Het leek een dolzinnige onderneming. Maar zij slaagden en zij kwamen met zeer belangrijke gegevens thuis. Eén er van, een uiterst waardevolle: een orkaan steekt zijn tong uit. Een „tong" van warme lucht, verscheiden mijlen lang, in de richting, waarin zij zich voortbeweegt. Een gegeven, daarom zo waardevol, omdat het in staat stelt de gebieden, welke door het naderend onheil bedreigd worden, tijdig te waarschuwen. Simpson heeft de belevenissen van hem en zijn dappere metgezellen op levendige wijze beschreven. En op het ogenblik heeft de Meteorologische dienst der Ver. Staten de beschikking over escadrilles vliegtuigen, bemand met stoutmoedige piloten, die op het eerste sein opstijgen en de orkaan — op zee nog — tegemoet vliegen om meteorologische gegevens voor de waarschuwingsdienst te verzamelen. Na soms uren en uren gevlogen te hebben, om de wervelstorm te ontdekken — die dikwijls door een schip gesignaleerd is — vliegen deze „orkaanjagers" met ware doodsverachting het zwarte, bruisende en kolkende wolkengevaarte binnen, terwijl hun vliegtuig krakend en kreunend ten prooi dreigt te vallen aan het barre atmosferische geweld, om ten slotte het „oog", het centrum van de wervelstorm te bereiken. En — wonderlijk genoeg — daar wacht hun een volmaakte windstilte, een klaar-blauwe lucht en een rimpelloze zee daar beneden, waar zij soms kleine, onaanzienlijke vissersboten vredig zien drijven op de spiegelgladde zee, terwijl de bemanning rustig op het dak ligt te zonnebaden.

Onrust in Egypte

Broederschap wil macht aan zich trekken

Cairo. — In het Egyptische regeringsblad „Al Goemhoerija" is een fotografische weergave verschenen van een boodschap, die de gearresteerde waarnemende „opperste gids" van de Mohammedaanse Broederschap, Abdel Kader Auda, op 28 October jl. aan premier Nasser zond en waarin hij voorstelde de „vijandelijkheden tussen de Mohammedaanse broeders en het leger te beëindigen". Hij voegde hieraan toe, dat bestendiging van de strijd een „ernstig gevaar" voor de toekomst van Egypte zou zijn.

In een redactioneel commentaar op Auda's boodschap wordt gezegd, dat deze „list bedoeld is om de regering en het volk te bedreigen en de Mohammedaanse Broederschap in staat te stellen haar pogingen om de macht in Egypte aan zich te trekken, voort te zetten".

Eén planeet... één regering

Parijs. — Eén planeet, één regering, één volk", aldus een proclamatie van een zekere Salkazanof, die besloten heeft zijn oproep naar 127 observatoria in de wereld te zenden, waarin hij de astronomen verzoekt onmiddellijk een buitengewone vergadering van het internationale astronomische genootschap te beleggen om „eenheid op de planeet tot stand te brengen".

Salkazanof noemt zich de ambassadeur der sterren, eerste burger van het heelal en bedelaar van de vrede — titels, waardoor zijn oproep het gevaar loopt niet gehoord te worden.

Cairo. — Ferik Aziz el Masvi, de Egyptische ambassadeur in de Sovjet-Unie, heeft zijn ontslag ingediend.

Zij wilden een broertje hebben

Bristol. — „Kinderroof"! Het hele politie-apparaat van Bristol kwam meteen in werking, een wanhopige moeder kon slechts hartverscheurend snikkend vertellen, dat ze haar kindje, een jongetje van een half jaar, in zijn kinderwagen buiten in het vale zonnetje had gezet, toen zich dit even liet zien. En korte tijd later was de wagen weg en ook het kindje.... De oplossing was er al enkele minuten later. Er kwam een dame aangestapt met een kinderwagen, waarin het vermiste jongetje. Het bleek, dat twee kleuters, kinderen van de dame, die de verloren gewaande baby terugbracht, haar dit kindje hadden thuisbezorgd. Wat was het geval? Mamma had de kleintjes verteld, dat ze misschien binnen niet al te lange tijd wel eens een broertje of een zusje zouden krijgen. En nu vonden ze het zo lang duren, dat, toen ze de kinderwagen met de baby zagen, deze maar meenamen. Want ze hadden wel graag een „zusje" en ze meenden, dat mamma er wel blij mee zou zijn, vooral omdat het zo'n lief rustig kindje was.

Tussen neus en lippen

Leve de pijp

Prof. Edward Hammond uit Californië heeft zijn vrouw, die gewoon was drie pakjes sigaretten per dag te roken, overgehaald voortaan pijp te gaan roken. Hij gelooft, dat het roken van veel sigaretten longkanker en hartziekten bevordert. Zijn vrouw verklaarde dezer dagen: „Ik ben nog wel geen hartstochtelijk pijprookster en stiekum rook ik nog wel eens een paar sigaretten, maar ik wou, dat ik de moed had om in het openbaar een pijp te roken. Het zou wellicht andere vrouwen aansporen mijn voorbeeld te volgen".

Aardig souvenir

Het zijn niet alleen explosieve projectielen, die door sommige onvoorzichtige souvenirjagers als oorlogsherinneringen worden bewaard en die voor de verzamelaars een dodelijk gevaar kunnen betekenen. Een 73 jaar oude oud-strijder uit de eerste wereldoorlog, Jon Elliott, had als een andere Damocles al jaren een bajonet boven zijn bed hangen, waarop hij erg trots was. Toen de politie onlangs zijn huisdeur forceerde, omdat men de oude Jon al een week lang niet had gezien, ontdekten de agenten, dat het scherpe wapen naar beneden was gevallen en de slapende Elliott dodelijk had getroffen.

Werk aan de winkel

In de wolkenkrabber van de Verenigde Naties in New York zijn 475 vertalers reeds vijf jaar ijverig bezig om verloren tijd in te halen. Er moeten nog documenten met in totaal 50.000 bladzijden, die dateren uit de jaren 1946—1949, vertaald worden in het Russisch, Chinees en Spaans.

Sedert 1949 heeft men de vertalingen bij kunnen houden. Doch de drie jaren tussen 1946 en 1949 zijn nog niet ingehaald.

Met z'n neus in de boter

De jeugdige metselaar Fritz Mueller uit Goettingen klom in een appelboom vlak bij zijn werkplaats, om wat sappig ooft te vergaren. De tak, waarop hij stond, brak echter af en met veel geraas viel Fritz door het dak van een aangrenzend gebouwtje, waar juist een lezing werd gehouden over maatregelen ter voorkoming van ongelukken. Er wordt niet bij verteld, of Fritz de lezing verder is blijven bijwonen.

VOOR TSJANG OF VOOR MAO?

Amerika en het probleem der buitenlandse Chinezen

Lin Yutang wordt rector van een nieuwe universiteit in Singapore

(Van onze New Yorkse correspondent)

Terwijl de premier van Rood-China, Tsjoe En-Lai, de wereld laat weten, dat de bevrijding van Formosa voor de komende tijd een gewichtig punt van zijn programma is, bestudeert het State Department te Washington in dit verband een probleem, dat een belangrijke rol speelt bij de ontwikkeling in het Zuid-Oost-Aziatische conflictsgebied en de oplossing, de richting en het succes van de politiek der Westelijke geallieerden terdege beïnvloedt. Het gaat hier om de meer dan tien millioen b u i t e n l a n d s e Chinezen: hoe zullen zij zich gedragen ten opzichte van de politiek van de geallieerden?

Men realiseert zich te Washington, dat Peking de factor van de in het buitenland en met name in Zuid-Oost-Azië wonende Chinezen nauw in zijn strategische en tactische berekeningen heeft betrokken. Het aantal Chinezen, dat in de verschillende landen van Zuid-Oost-Azië leeft, loopt in de millioenen.

In Malakka en Singapore b.v. is de bevolking voor 45.8 percent Chinees (samen drie millioen), in Thailand (Siam) is iedere zesde inwoner (15.5 percent) een buitenlandse Chinees en in Brits Borneo en Serawak maken zij 24.4 percent van de bevolking uit. Hier zijn dan niet de Chinese minderheden bij gerekend, die in Indonesië, Burma en de rest van Indo-China wonen. Zij kunnen zeker niet zo'n invloed uitoefenen als in de eerder vermelde gebieden, maar hun betekenis is hierom van veel groter belang dan oppervlakkig verondersteld wordt, omdat hun economische positie bijzonder sterk is, terwijl de inheemse handel en handeldrijvenden in de landen, waar zij wonen, het overwicht van die positie van de Chinezen dikwijls als een druk ervaren. B.v. enkele van de rijkste rubber- en tin-magnaten van de wereld behoren tot deze Chinezen en verschillenden hunner verlenen Tsjang Kai Sjek hun steun, maar anderen, als o.m. de multi-millionnair Tan Kah Kee, helpen Rood-China.

Voor Washington betekent de „dubbele loyauteit" van de Chinezen in het buitenland een politiek probleem te meer. Immers overal hebben de nieuwe ontwikkeling en het politiek succes van Rood China een sterke indruk gemaakt op de Chinezen in het buitenland, in Korea, Tibet en Indo-China. Men kan dit al merken onder de Chinezen in New York. Hun zelfstandigheidsgevoel is verstevigd, hun nationaal bewustzijn sterker geworden en hun politieke activiteiten vermeerderen. In de Chinese gemeente van New York is de „dubbele loyauteit" ook een dagelijks besproken onderwerp, en men hoort telkens het argument dat Peking herhaaldelijk beloofd heeft „de rechten en de bescherming daarvan voor de Chinezen in het buitenland als een belangrijke zaak te beschouwen."

De Chinezen in New York weerspiegelen het probleem voor Washington nauwkeurig. „Neutrale" Chinezen zijn er practisch niet. Of ze steunen Tsjang Kai Sjek, óf ze zijn voor Mao Tse Tung. En over het algemeen zou men kunnen zeggen — met al het voorbehoud dat men bij een generalisering in aanmerking moet nemen — dat de oudere Chinezen Nationalistisch zijn, en dat de jongere, zo niet Communistisch, dan toch pro-Mao en het nieuwe China zijn. De Chinese weldadigheidsvereniging in New York kan men zien vergaderen onder een schilderij van Tsjang Kai Sjek, de Chinese jeugd kan men zien musiceren in een clubhuis, waar het portret van Mao hangt.

De Chinezen van de oudere generatie voelen zich onder elkaar sterk verbonden, al hebben ze hun „cliques", ze concentreren zich op de verbetering van hun sociale positie, vergroting van hun invloed en werken hard voor vermeerdering van hun welstand. Hoewel het vasteland van China het land van hun herkomst is, gaat hun politieke aanhankelijkheid niet meer uit naar dit land, dat zo verscheurd werd na de militaire oorlogen tussen de gouverneurs en door de vijandelijke invasies en revoluties.

Doch voor de jongere Chinezen ligt de zaak heel anders. Voor hen heeft de leuze „Azië marcheert" door de nieuwe rol van het nieuwe China een hele andere betekenis gekregen, zoals voor heel die Chinese jeugd in Zuid-Oost Azië. Zij voelt zich, om wille van de toekomst van Oost en Zuid Oost Azië, gedwongen partij te kiezen en a c t i e f deel te nemen aan China's politiek. De strijd tussen Communistisch en Nationalistisch China is tegelijk een strijd om de houding van de buitenlandse Chinezen is tegelijk een strijd om de ziel van de millioenen, die samen de buitenlandse Chinese jeugd vormen.

Tsjang Kai Sjek (met Amerika's steun) heeft overal onder de Chinezen in het buitenland grote acties georganiseerd om jonge Chinezen naar de hogescholen op Formosa te lokken. De regering van Burma heeft in verbinding met de Rockefeller Stichting en de John Hopkins Universiteit in Baltimore een aantal instituten opgericht, die niet alleen voor de Burmezen, maar ook voor de Chinese inwoners van Burma aantrekkelijke culturele centra vormen.

In dit verband moge worden opgemerkt, dat een van de interessantste centra de Nanyang Universiteit te Singapore wordt, welker eerste rector niemand anders zal zijn dan de wereldberoemde dichter en filosoof Lin Yutang, die 35 jaar geleden uit China is weggegaan en in vele landen van de wereld, maar vooral in Amerika gewoond heeft. Het is de bedoeling dat de Nanyang Universiteit een van de voornaamste hogescholen in Zuid Oost Azië wordt.

Terwijl Amerika aldus wil helpen een cultureel tegenwicht te vormen tegen de Communistische invloed onder de buitenlandse Chinezen, vooral in Zuid-Oost Azië, werkt de regering van Rood China uiteraard in tegengestelde richting. Zij betaalt b.v. dikwijls 25 percent van het inkomen van de leraren in de z.g. neutrale Chinese scholen in het buitenland (maar het zijn natuurlijk pro-Peking scholen). Mao's agenten reizen tevens door alle gebieden waar buitenlandse Chinezen wonen. Veel jongere Chinezen laten zich ook op de oude universiteiten in Rood China inschrijven en krijgen daar dus een marxistische opleiding.

Voor Washington is dit hele probleem van de strijd om de in het buitenland wonende Chinezen van zo'n groot belang, omdat door hun numerieke en e c o n o m i s c h e s t e r k t e de verhouding tussen de Westelijke wereld en het machtig opkomende Aziatische continent zodanig beïnvloed kan worden, dat zij de politieke weegschaal naar de ene of andere kant kunnen helpen doorslaan. De Amerikaanse regering zint daarom op middelen om de ontwikkeling van de buitenlandse Chinese jeugd uit een gevaarlijke richting te leiden. Daarbij tracht zij het hier onmiddellijk op aansluitende probleem op te lossen van een nieuwe algemene politiek tegenover Azië, welke gezuiverd is van elke zweem, die aan koloniale politiek zou kunnen herinneren.

Als je veel praat... val je af,

Londen. — De 25-jarige Ier Kevin Sheehan uit Limerick is er in geslaagd zijn plan om 127 uur aan een stuk te spreken, te volbrengen. Toen hij een woord van dank tot zijn gehoor van 450 personen richtte, verloor hij het bewustzijn. Hij kwam een paar minuten later weer bij kennis en begon te huilen.

De spreekmarathon werd gehouden in een danszaal te Oldham in het graafschap Lancashire.

Later zeide Sheehan te hopen, dat iemand naar aanleiding van zijn succes gebruik zal maken van zijn spreekvermogen.

Sheehan is tijdens de spreekmarathon ongeveer 13 kilogram afgevallen. Hij heeft in de 127 uur alleen vloeibaar voedsel gebruikt. Voor kalmering van zijn zenuwen rookte hij 120 sigaretten per dag.

In totaal hebben ongeveer 1.000 personen een shilling betaald om hem te zien en te beluisteren.

Luchtballonnen experiment

Albany (V.S.) — Zeventig ballonnen (een maat groter dan het kinderspeelgoed) liet Garrett Cashman bij elkaar binden; vervolgens liet hij zich met een klein bankje aan het gevaarte vastbinden, daarna lieten de mannen, die de ballonnen vasthielden, de hele santekraam los en pijlsnel schoot Garrett met de ballonnen omhoog. Ongeveer 25 kilometer verder kwam hij na zijn heksenvlucht weer neer. Hij was intussen tot een hoogte van tweeduizend meter geklommen en vertelde, dat hij dit wonderlijke staaltje alleen maar als een experiment beschouwde.

Haakman opvolger van Arnold Juda

Amsterdam. — Als opvolger van Arnold Juda, die gedurende enkele jaren leiding heeft gegeven aan het muziekleven in Paramaribo en die thans naar de Verenigde Staten is vertrokken, heeft de Sticusa benoemd Harmen Haakman.

Haakman, die aan het conservatorium te den Haag heeft gestudeerd in viool en directie, heeft o.a. gedirigeerd bij de Utrechtse Opera. Hij zal op 18 November met de „Bachus" van de KNSM naar Suriname vertrekken.

Goettingen. — Een blinde Westduitse geleerde zonder armen, Heim, heeft een ontwerp voor een „vliegend ei" ontworpen, waarmede men in 3½ uur naar de maan kan vliegen en in 55 uur naar Mars.

Van mishandeling geen sprake

Alleen wat stevig aangepakt

Djakarta — De Indonesische procureur-generaal, mr. Sunarjo, heeft tegenover de pers naar aanleiding van de mededeling van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken over mishandelingen van Nederlandse arrestanten in Indonesie verklaard, dat naar zijn mening de berichten „op fantasie moeten berusten". Hij zei geen klachten te hebben ontvangen van de gearresteerden, hoewel de mogelijkheid tot het indienen daarvan bestaat. „De gearresteerden worden weleens stevig aangepakt, doch dit is geen mishandeling", zo zei hij.

Hoe meer kijkers... hoe goedkoper

Schiedam. — Men denkt, dat het de eerste club in haar soort is, maar we aanvaarden graag, dat men ergens anders in Nederland al op die gedachte gekomen is. Een aantal Schiedammers heeft gezamenlijk een televisie-toestel aangeschaft; dat drukte de kosten en of men nu met twee of twintig personen kijkt, het kost hetzelfde geld. Maar hoe gaat het met de kopjes thee en aanverwante artikelen?

Communist Tito

Joegoslavië haalt sinds kort de banden met het Westen aan. In Augustus heeft Belgrado met Athene en Ankara het Balkanpact gesloten. Door dit verdrag werden de Joegoslaven indirect betrokken bij de NATO, van welke organisatie Griekenland en Turkije immers lid zijn. Vervolgens is enige tijd geleden te Londen een Italiaans-Joegoslavische overeenkomst tot stand gekomen, waarbij de kwestie-Triëst werd opgelost. Aldus werden de betrekkingen tussen Belgrado en Rome verbeterd.

Voor de resultaten van de Londense conferentie over de verdediging van Europa heeft men in Joegoslavië onmiddellijk grote belangstelling getoond. Nu gaan er geruchten dat de Joegoslaven niet slechts in de Raad van Europa willen worden opgenomen, maar dat zij zelfs wensen toe te treden tot de West-Europese Unie. Tito vertoont dus een opmerkelijke neiging om nauwer contact te krijgen met de anti-communistische landen.

Overigens is het nog pas ruim zes jaar geleden dat Tito in conflict raakte met de Sovjet-Unie en zijn land los maakte uit de Cominform. In de eerste na-oorlogse jaren had de Joegoslavische dictator een belangrijke rol gespeeld in het communistische rijk van Stalin, maar in de zomer van 1948 keerde Tito zich radicaal van Moskou af. Van het communisme zoals dat in Rusland gespreekt werd distancieerde hij zich meer en meer in de volgende jaren, maar een communist is hij altijd gebleven. Het Russische schrikbewind stelden de Joegoslavische leiders zich niet langer ten voorbeeld, maar een democratische natie werd Joegoslavië toch ook allerminst. En dat het geen vrij land is beseffen vooral wij katholieken. Nog altijd heerst er immers een kerkvervolging.

Het Westen dient bijzonder voorzichtig te zijn in de omgang met de huidige Joegoslavische regering. Men moet het verleden van deze regering niet vergeten en Tito vooral niet als een „bekeerling" zien. Want de president van Joegoslavië voert slechts een opportunistische politiek. Hij zou voor de anti-communistische staten maar een dubieuze bondgenoot zijn.

Behalve met het Westerse blok zoekt Tito overigens de laatste tijd ook contact met mogendheden die in de wereldpolitiek een middenkoers trachten te varen. Zo heeft hij onlangs het voornemen te kennen gegeven, een bezoek aan New Delhi te brengen, waar hij met premier Nehroe wil gaan praten. „Indië is een land waarmee we veel verwantschap voelen", heeft de Joegoslavische president bij deze gelegenheid gezegd. Ook heeft hij het verlangen geuit nauwere betrekkingen aan te knopen met Burma. Tenslotte is er nog een derde „neutraal" land waarmee de Joegoslaven contact zoeken: Dezer dagen is een Joegoslavische minister naar Zweden gereisd om daar besprekingen te gaan voeren. Dit alles behoeft de NATO-landen overigens nog niet te verontrusten, maar wel bedenkelijk is de opvallende toenadering tussen Joegoslavië en de Sovjet-Unie.

Allereerst is het opmerkelijk dat Tito de propagandaoorlog tegen de Cominform sinds kort heeft laten staken, terwijl de Oost-Europese radio-omroepen op hun beurt een minder onvriendelijke toon tegenover Belgrado aanslaan, dan zij de laatste jaren plachten te doen. Voorts zijn de handelsbetrekkingen tussen Joegoslavië en de onder Moskou ressorterenden landen nu hervat. Er zijn contracten gesloten met ondernemingen in Oost-Duitsland, Hongarije, Tsjechoslowakije, Polen, Bulgarije en Roemenië. Ook is er dezer dagen een ruil-overeenkomst met Rusland tot stand gekomen. De economische regelingen gaan intussen gepaard met uitwisselingen op cultureel gebied, van bijvoorbeeld films en tentoonstellingen. Tito noemt dit het „normaliseren der buitenlandse betrekkingen". En wat die handel met de Joegoslavië omringende landen betreft kan men slechts constateren, dat het een natuurlijke ontwikkeling is. De economische blokkade waarmee het Kremlin de Joegoslaven zes jaar geleden in het nauw heeft willen drijven, bleek namelijk al spoedig voor Hongarije en Tsjechoslowakije grote moeilijkheden op te leveren. Anderzijds werd de Joegoslavische exportmarkt te beperkt toen, op bevel van Moskou, een aantal Cominformbuurlanden hun grenzen voor goederen uit Joegoslavië hadden gesloten.

Het toenemend contact tussen Joegoslavië en de Sovjetstaten is intussen niet van dien aard, dat men een terugkeer van Tito naar het Oostelijk kamp moet verwachten. Men mag inderdaad aannemen dat de Joegoslavische president aanzienlijk meer vertrouwen heeft in het Westen dan in Rusland. Bovendien is de economische hulp van Amerika en West-Europa Tito te veel waard, dan dat hij de relaties zou willen bederven.

Het gezaghebbende Britse blad „The Economist" heeft van Tito's beleid gezegd: Hij tracht maximale Westerse economische hulp te krijgen tegen minimale concessies aan de Westerse politieke opvattingen. En inderdaad speelt deze dictator een vernuftig spel. Een spel dat de Westerse mogendheden nauwlettend in het oog zullen moeten houden.

Nieuws uit Engeland

(Van onze Londense correspondent)

De gevolgen van de busstaking, samenvallend met de opening van de grote automobieltentoonstelling in Londen, gaven de Londenaren onlangs een voorproefje van wat hun te wachten staat in een nabije toekomst, indien, zoals verwacht wordt, het aantal motorvoertuigen blijft toenemen. Tengevolge van de busstaking besloten vele forensen zich per auto naar Londen te begeven. Talrijke voorstedelingen, die de gewoonte hebben wegenbelasting te betalen voor het lente- en zomerkwartaal en de auto gedurende de herfst en de winter op stal te zetten, betaalden voor het herfstkwartaal om naar hun werk in de stad te kunnen rijden. Het gevolg was een chaos in Londen, waar bovendien talrijke buitenlanders en Britse provincialen zich per auto heen hadden begeven om de nieuwste auto's te kunnen zien op de tentoonstelling. De gemiddelde verkeerssnelheid in Londen daalde tot weinig meer dan 5 kilometer per uur. In Piccadilly en Oxford Street was het een klein kunstje voor de gewone wandelaar de automobilisten, die met Engelse ingetogenheid zaten te schuimbekken achter hun sturen, ver achter zich te laten. En uw correspondent heeft zelfs getuige mogen zijn van het laakbaar optreden van een Londense wandelaar, die aanbood aan de chauffeur van een vastgeroeste Daimler zich te voet naar diens woning te begeven om zijn vrouw en kindertjes ervan te verwittigen, dat pa niet voor het eind van de herfst thuis verwacht kon worden.

In de omgeving van Earls Court, waar de auto-tentoonstelling plaats vindt, zag de politie zich gedwongen aldaar geparkeerde auto's weg te laten slepen om ander snelverkeer in staat te stellen de staat van stagnatie in geringe mate prijs te geven. Twee dagen na de ernstigste stagnatie berichtte de Londense politie met opgelucht gemoed dat het ergste voorbij was èn dat het Londense autoverkeer wederom een snelheid had bereikt van 8 kilometer. Ofschoon het een samenloop van omstandigheden was welke ditmaal in Londen een chaos veroorzaakte, wordt allerwegen gevreesd dat deze voorbijgaande chaos in een nabije toekomst zal worden gevolgd door een permanente verkeerschaos, niet alleen in Londen, doch op alle belangrijke verkeerswegen van het land. Het aantal motorvoertuigen in Brittannië bedraagt meer dan 3.500.000. Het aantal personenauto's is sinds 1938 met 34% gestegen, het aantal vrachtauto's met iets minder dan 100% en de stijging neemt in steeds hogere mate toe. De verwachting is dat Brittannië in 1960 6.000.000 motorvoertuigen zal bezitten. Doch reeds nu kost een volkomen ontoereikend wegenstelsel het land jaarlijks vele millioenen ten gevolge van de vertraging langs de weg. Ondanks het feit dat de gezamenlijke belastingen geheven op motorvoertuigen, diesel-olie en benzine het vorig jaar vier milliard gulden bedroegen, besteedde de regering minder dan een tiende hiervan aan de verbetering van het achterlijke wegennet.

Lord Kilmuir, de vroegere Sir David Maxwell Fyfe, Lord Kanselier van het Britse Hogerhuis.

De toestand is nu zodanig verergerd dat de auto-industrie, de beide Britse automobilistenverenigingen, de zware industrieën en de transport-industrie zelf hebben besloten een nationale campagne te beginnen voor het verbeteren en uitbreiden van het Britse wegennet. Door middel van aanplakbiljetten, advertenties, tentoonstellingen, pamfletten en rechtstreekse politieke druk via parlementsleden hoopt men de regering te bewegen eindelijk in te grijpen.

Als men lang genoeg in Londen gewoond heeft en voldoende publieke gebeurtenissen heeft meegemaakt, raakt men vertrouwd met de gedachte dat, welk staatshoofd ook op bezoek moge komen in Londen, hij er altijd op kan rekenen begroet te worden door een menigte van in Londen woonachtige landgenoten. Na de menigten Fransen, Nederlanders, Belgen, Skandinaviërs en andere nationaliteiten die men in Londen bijeen heeft kunnen zien ter begroeting van hun staatshoofden, was het echter toch nog een verrassing te zien hoeveel Ethiopiërs Londen kon opbrengen om Keizer Haile Selassie te begroeten bij zijn aankomst aan het Victoria-station voor een staatsiebezoek aan Engeland. Nog verrassender was evenwel een optocht welke kort geleden plaats vond in Londen. Er wonen in Londen duizenden Grieks-Cyprioten. Enige tijd geleden hielden zij een optocht door Londen om propaganda te voeren voor de vereniging van Cyprus met Griekenland. Ditmaal evenwel hielden de tegen Enosis gekante in Londen woonachtige Turks-Cyprioten een tegendemonstratie. Er bleek dat in Londen enige honderden uit Cyprus afkomstige Turken wonen.

De vrij omvangrijke wijzigingen welke Churchill in zijn kabinet heeft aangebracht zijn fel bekritiseerd, zowel van links als van rechts. En zelfs de meest bekwame politieke commentatoren verklaren zich verbijsterd over de aard van de aangebrachte wijzigingen. Dat Maxwell Fyfe, nu Lord Kilmuir, Lord Kanselier werd in het Hogerhuis ligt op het eerste gezicht niet zo vreemd voor deze jurist.

Doch in het Lagerhuis had hij nog een andere functie dan zijn beleid als Minister van Binnenlandse Zaken te voeren en te verdedigen. Iedere keer als de situatie bijzonder moeilijk werd voor de regering, of er een meer dan gewoon halfbakken wetsvoorstel door het Lagerhuis geloodst moest worden, was het Maxwell Fyfe die tot taak kreeg het regeringsbeleid te verdedigen, ongeacht het onderwerp. En in deze functie heeft de Churchill-regering zeer veel te danken gehad aan de uitzonderlijke bekwaamheid van de voormalige Minister van Binnenlandse Zaken. Niemand kon met zoveel waardigheid en zoveel kalmte een ingewikkeld en slecht-geformuleerd wetsvoorstel zodanig omnevelen dat ten slotte niemand meer wist in welk deel van de doolhof men ronddwaalde in een dikke mist. Men zal hem zeer missen in het Lagerhuis, ofschoon MacMillan, de huizenbouwer en nu Minister van Defensie, eveneens reeds sedert enige tijd grote bekwaamheid heeft getoond in het sauveren van de regering en het benarren van de oppositie.

Keuls wever wacht op zijn „Frans pensioen"

Financieel fossiel uit Napoleon-tijd

Keulen. — De 63-jarige wever Matthis Humbreck uit Keulen heeft er persoonlijk een groot belang bij, dat de oorlogstoestand tussen Frankrijk en Duitsland formeel wordt opgeheven. In een speciale doos bewaart hij namelijk een origineel papier, dat de handtekening draagt van keizer Napoleon 1 en dat gedagtekend is 3 Maart 1810. Napoleon bepaalt daarin, dat aan de familie Humbreck jaarlijks een bepaalde toelage zal worden uitgekeerd, zolang er mannelijke afstammelingen zullen zijn en mits Frankrijk niet in oorlog is.

Wat is namelijk het geval? Tijdens het Eerste Keizerrijk diende een voorvader van de Keulse wever als fusilier in het derde Franse linieregiment, dat gecommandeerd werd door de prins van Parma.

Op zekere dag werd de prins tijdens een gevecht gewond. Hij zou zeker de vrijheid of het leven hebben verloren, als fusillier Mathieu Humbreck hem niet op zijn schouders had genomen en naar een veilige plaats had gebracht. Onderweg werd de fusillier nog in zijn been geschoten en de toenmalige medici wisten niets anders te doen dan dat been te amputeren.

De prins van Parma lichtte zijn keizer in omtrent de heldendaad van Humbreck en de keizer verleende de Duitser een toelage met alle bovenvermelde bepalingen.

Tot dusver hebben de opvolgende Franse regeringen zich altijd stipt aan het keizerlijk besluit gehouden. De grootvader en de vader van de tegenwoordige Humbreck hebben hun „Frans pensioen" altijd stipt ontvangen, maar omdat in 1939 de oorlogstoestand intrad, zijn de betalingen sindsdien natuurlijk stopgezet.

De tegenwoordige Matthis is ervan overtuigd, dat ook de Franse regering van nu de belofte van Napoleon zal inlossen, zodra een vredesverdrag is getekend. Maar dat laatste kan nog wel heel wat jaren duren. Want daarvoor heeft men de Russen nodig....

Een hervormd mandement?

(Van onze Ned. correspondent)

Op een in Utrecht gehouden wijkavond heeft prof. dr. G. C. van Niftrik medegedeeld, dat er een commissie benoemd is die een reformatorisch antwoord moet geven op het Mandement van de Ned. Bisschoppen. Mogelijk krijgt dit antwoord de vorm van een Hervormd Mandement, al zal het dan een herderlijk schrijven genoemd worden. Zekerheid omtrent de verschijning hiervan gaf prof. van Niftrik niet. Het is ook mogelijk, zei hij, dat de commissie alleen maar kan zeggen het op talrijke punten oneens te zijn met het Bisschoppelijk Mandement.

Geen Hollandse boter meer voor Am. leger

Binnenkort zullen de aankopen van Nederlandse boter ten behoeve van de in Europa gelegerde Amerikaanse troepen worden stopgezet. Dit is een gevolg van het feit dat de Amerikaanse militairen in Europa voortaan boter uit de Amerikaanse overschotten zullen ontvangen.

Volgens het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening werd gedurende de eerste helft van dit jaar ruim 800 ton Nederlandse boter ten behoeve van het Amerikaanse leger uitgevoerd.

Wenen. — In de Tsjechoslowaakse Staatscourant is een verordening gepubliceerd, volgens welke iedere winkel, levensmiddelenbedrijf en steenkolenhandel met ingang van 1 November een klachtenboek moet houden. Personen, die klachten hebben en die hun naam en adres opgeven, moeten schriftelijk antwoord krijgen.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

19

Hij mengde een cocktail en vulde de glazen. Rex volgde al zijn bewegingen en toen hij de natuurlijke elegantie opmerkte, die hem eigen was, verwonderde het hem niet meer, dat hij uitsluitend jeugdige rollen toebedeeld kreeg. Met die enigszins droevig-romantische gelaatsuitdrukking van Schiller's helden was hij het volmaakte type van de jonge Germaan, dat de Duitse jeugd de laatste jaren als „het" ideaal werd voorgehouden. Binnen een half uur was Rex onder de bekoring gekomen van de jonge acteur. Zijn lach werkte aanstekelijk, hij kon meespreken over allerlei vraagstukken en scheen zich voor alles te interesseren.

Tegen acht uur keek Gerhardt op zijn horloge. Hij stelde voor te gaan eten. „En zou u mij dan na afloop een groot genoegen willen doen?" vroeg hij glimlachend. „Ik zou u graag eens horen spelen."

Rex had geen muziek bij zich en hij stelde Gerhardt voor na het diner naar zijn eigen kamers te gaan. Zij dineerden in een klein, dichtbijgelegen restaurant en namen na afloop een taxi naar Rex' kamers.

„Hoe aardig is het hier aangekleed!" riep Gerhardt uit, toen hij binnentrad. „Ik vrees, dat het er bij mij erg armoedig uitziet. Ik heb er niets aan veranderd sedert het overlijden van mijn moeder. Zelfs haar oude dienstbode heb ik gehouden. Dit is misschien wat teergevoelig en dom, maar ik heb er een hekel aan, met oude dingen te breken."

Hij nam plaats in een haardfauteuil en Rex wierp een paar houtblokken op het vuur. Het was een koude Novemberdag en met zijn ene been over het andere gevouwen en zijn hoofd schuin achterover tegen het kussen zag hij er uit als negentien.

„Hoe oud bent u, Gerhardt?" vroeg Rex.

„Tweeëntwintig."

„Wel, dan ben ik maar een jaar ouder!"

„Zou u mij Emil willen noemen?" lachte Gerhardt. „En mag ik u dan met Rex aanspreken? Dat klinkt niet zo stijf. Rex — waarom noemt men u Rex? Dat betekent toch koning, nietwaar?"

„Ja, maar in dit geval is het een afkorting van Reginald," antwoordde Rex. „En zeg nu eens, wat ik voor u moet spelen."

„Iets van Brahms?" stelde Gerhardt voor. „Ik houd van Brahms".

Rex zette zich voor de piano en na een ogenblik te hebben nagedacht, ving hij aan.

„Ha, de sonate in f mineur — prachtig!" riep Emil uit.

Hij zette zich op zijn gemak en sloot de ogen. „Schitterend! Schitterend!" zei hij enthousiast, toen de sonate uit was.

Rex ging door met spelen. „Dit kent u zeker niet?" vroeg hij.

Emil luisterde naar de eerste pianoklanken. „The Goldfish van Berners!" riep hij plotseling.

„Waar hebt u dat gehoord?" informeerde Rex, terwijl hij even ophield. Hij was verbaasd, omdat Emil dit weinig bekende werk terstond wist thuis te brengen.

„O, ik ken nog meer van zijn werken," lachte de acteur. „Ook zijn drie dodenmarsen: Voor een Staatsman, Voor een Kanarie en Voor een rijke Tante."

„Wel, speelt u ze dan eens," verzocht Rex, terwijl hij van de pianokruk opstond.

Emil ging zitten en begon te spelen. Rex hoorde onmiddellijk, dat hij een geoefend pianist was, met een goede aanslag en fijn gevoel. Zij dachten niet aan de tijd en tot hun verwondering was het weldra elf uur. Emil moest weg.

„Het is een heerlijke avond geweest," zei hij dankbaar. „Mag ik nog eens terugkomen? Ik vind u zeer vriendelijk en ik hoop, dat ik u evenmin tegengevallen ben."

Na zijn vertrek bekende Rex zichzelf, dat mevrouw Hollweg werkelijk niet overdreven had. Emil Gerhardt was een buitengewone persoonlijkheid — beminnelijk, wat ongedurig, openhartig en enigszins melancholisch aangelegd.

Drie dagen later ontmoetten zij elkander opnieuw. En binnen een week tutoyeerden zij elkaar. Weldra ging er geen dag voorbij, of zij hadden een afspraak en toen er een paar maanden verstreken waren, begon Emil Gerhardt met een droefgeestige stem van Rex' terugkeer naar Engeland te gewagen. Veertien dagen scheidden hen nog van het vertrek, toen er een gebeurtenis voorviel, die hen trof als een donderslag bij heldere hemel. Op een vooravond ging Rex zijn vriend oudergewoonte afhalen. Hij trof hem aan in een zeer opgewonden toestand.

„Ik ben geruïneerd!" schreeuwde hij, toen hij Rex binnen zag treden.

Rex vermoedde niet in het minst, wat hij bedoelde. Alleen was het hem de laatste weken opgevallen, dat zijn gedragingen min of meer onrustig waren. „Heb je soms gespeculeerd?" vroeg hij half schertsend.

Tot zijn enorm verbazing viel Emil plotseling op de divan neer en begon hartstochtelijk te snikken. Rex was uit het veld geslagen en staarde hem verschrikt aan. Doch eindelijk ging hij op hem toen en legde een hand op zijn schouders.

„Emil, ouwe jongen! Wat is er aan de hand?"

Rex moest geruime tijd op antwoord wachten. Toen zijn vriend eindelijk in staat was te spreken, vernam hij tot zijn verrassing een ontstellende geschiedenis. Ongeveer een maand geleden was Emil als getuige opgeroepen in een proces tussen de filmdirectie en een ontslagen hulpregisseur. Hij was verschenen en tijdens de zitting had de advocaat van de hulpregisseur hem tot zijn verbazing als getuige trachten te wraken met een beroep op het feit, dat hij geen nationaliteit bezat. De rechtbank had de wraking afgewezen en wijl hij aan een trucje van de advocaat dacht, had hij aan het incident geen verdere aandacht geschonken. Het had hem echter enigszins verontrust, dat hij zich de laatste weken een paar maal met zijn identiteitsbewijzen bij de politie had moeten vervoegen.

Deze middag echter, terwijl hij in de studio was voor de opnamen van een propagandafilm voor de marine, waarin hij de rol vervulde van een jonge luitenant bij de onderzeedienst, was hij met spoed bij de directeur ontboden. Hij vervoegde zich op het privé-kantoor en vernam toen tot zijn enorme ontsteltenis, dat de directie een aanzegging had ontvangen van een officiële instantie, dat in Duitse films slechts Duitse acteurs mochten optreden.

„Maar.... maar ben je dan geen Duitser?" vroeg Rex verschrikt, toen Emil een ogenblik pauseerde om een glas water te drinken.

„Dat is het 'm juist — het blijkt helaas van niet."

„En je bent in Duitsland geboren...."

„Jawel," onderbrak Emil hem met een onderdrukte snik. „Mijn vader was echter een Lotharinger. Van oorsprong was hij Fransman — hij heette toen Gérard. Mijn moeder was een Berlijnse en mijn ouders huwden in 1913. Zij vestigden zich in de Elzas. Toen brak die ongelukkige oorlog uit. Mijn vader droomde van de bevrijding van Elzas-Lotharingen en nam de wapens tegen Duitsland op. Mijn moeder keerde hals-over-kop naar Berlijn terug en vier dagen na haar aankomst bij haar ouders werd ik geboren. Mijn vader sneuvelde. Zijn Duitse nationaliteit had hij verloren — de bewoners van de Elzas en van Lotharingen, waren van alle recht vervallen verklaard. Ik ben dus in Duitsland geboren, heb een Duitse moeder en bezit toch de Duitse nationaliteit niet."

„Belachelijk!" viel Rex verbijsterd uit. „Dus nu ben je plotseling Fransman?"

„Evenmin, en dat maakt de geschiedenis nog ingewikkelder. Toen mijn directeur die brief kreeg, heeft hij zich terstond tot een rechtsgeleerde autoriteit op dit gebied gewend. En deze heeft hem duidelijk gemaakt, dat de gronden, waarop de uitspraak gebaseerd is, dat ik zonder nationaliteit ben, inderdaad juist zijn. Ik heb een telefonisch onderhoud met hem gehad. Na de wapenstilstand is Elzas-Lotharingen Frans geworden, maar mijn moeder en ik waren in Duitsland gevestigd en wij hebben dus aan geen van de bepalingen voldaan, die door de Franse regering gesteld zijn om de Franse nationaliteit machtig te worden. Hoe zou mijn moeder aan zulke dingen hebben gedacht in die dagen? Wil ik thans de Franse nationaliteit verkrijgen, dan moet ik een verzoek om naturalisatie indienen. En omdat mijn vader voor Frankrijk gevallen is, word ik vrij zeker genaturaliseerd. Maar wat heb ik eraan, Rex? Er is niemand, die mij lastig zal vallen in Duitsland; ik geloof ten minste niet, dat ze me ooit zouden uitwijzen. Maar het gaat om mijn werk! Het is uitgesloten, dat ik hier ooit nog een stuk brood zal kunnen verdienen aan de film."

„Wacht eens!" sprong Rex plotseling op. „Waarom laat je je niet naturaliseren als Duitser? Dat is de oplossing, dunkt me."

Emil wierp hem een treurige blik toe. „Je vergeet één ding, Rex. Mijn vader wordt in Duitsland als landverrader beschouwd...."

Rex ging verslagen zitten. Neen, het viel niet te hopen, dat men dit zware vergrijp door de vingers zou zien — Duitsland kon geen prijs stellen op de zoon van een man, die, van Duits standpunt bezien, als een renegaat werd beschouwd.

„Maar Amerika is er nog — en Engeland," herinnerde Rex hem eensklaps.

„Ik heb ook al aan Amerika gedacht," antwoordde de acteur somber. „Ik zou naar Hollywood kunnen gaan, maar je weet hoe die filmmagnaten zijn. Als ze je beslist willen hebben, betalen zij fabelachtige gages, maar als ze je niet nodig hebben, zijn ze niet eens in staat het decorum te bewaren en het je beleefd te zeggen. Zie je, mijn roem is van Duits nationaal karakter. Ik idealiseer jong-Duitsland en heb mij gespecialiseerd op de uitbeelding van Duitslands wedergeboorte. Geheel Duitsland kent mijn glimlach, mijn stem, de kleur van mijn haar en die van mijn ogen. Ik ben de ideale Duitser, maar in Hollywood zal ik een geheel andere persoonlijkheid moeten worden. Wat ik hier ben, heeft daarginds geen betekenis. Bovendien heb ik mijn accent tegen — van mijn Engels deugt niet veel voor de Amerikaanse of Engelse films."

„Maar anderen zijn die handicap ook te boven gekomen," wierp Rex hem tegen. „Greta Garbo, Jannings...."

„Zeker, de een kan dat en een ander lukt het niet. Maar...."

„Wat maar?" vroeg Rex, toen zijn vriend een moedeloos gebaar maakte en zweeg.

„Rex," hernam de ongelukkige jongeman, „ik voel me Duitsers! Ik houd van mijn land en ik wil beroemd zijn onder mijn eigen volk. Denk nu niet dat ik zo ijdel ben, maar je moet eens weten wat het betekent overal waar je komt terstond herkend te worden; hoe heerlijk het is te bespeuren, dat de mensen zich omwenden om je na te staren en te zien, hoe zij elkander glimlachend toeknikken en je naam fluisteren. Het is een bedwelmend genot — ik zwijg dan nog maar over mijn financiële positie. Heel Berlijn komt naar me kijken, ik ben ieders vriend, de jongens zijn dol op me en de meisjes dwepen met me.

(Wordt vervolgd)

Fraai bouwwerk

Lago neemt nieuw „medical centre" in gebruik

Volgende week kunnen werknemers nieuwbouw bezichtigen

S. Nicolas. — Het nieuwe „Employee Medical Center" der Lago Oil & Transport Co., Ltd., een project dat *f* 700,000 heeft gekost en gebouwd is ter vervanging van de tegenwoordige „dispensary" en ter voorziening in de dagelijkse, medische behandeling en de z.g. preventieve behandeling der werknemers, wordt Donderdag a.s. opengesteld voor de pers en een aantal geneeskundigen van Aruba.

Het T-vormig gebouw, dat geen verdiepingen heeft, zal van 14 tot 18 November voor de andere werknemers, hun gezinsleden en het publiek te bezichtigen zijn. Gedurende de drie daarop volgende dagen zullen de administratieve gegevens, het materiaal en het meubilair van de tegenwoordige „dispensary" naar het „Center" worden overgebracht. Het nieuwe „Center" wordt daarna op 22 November a.s. officieel in gebruik gesteld en zal dan een der modernste industriële medische instellingen in het Caraibisch gebied vertegenwoordigen.

Met zijn 12.000 vierkante voet vloeroppervlakte beslaat het „Center" meer oppervlakte dan de 18 jaar oude „dispensary" waarvoor het in de plaats komt. Het zal, in tegenstelling met de „dispensary", ook geneeskundige behandeling verschaffen aan de vrouwelijke werknemers der Lago.

Het gebouw is geheel air-conditioned en heeft zulke nieuwigheden als een geluidlichte, afgeschermde localiteit voor gehoor- en electrocardiagrafische onderzoekingen, een eigen telefooncentrale en een sectie, die speciaal voor de behandeling van spoedgevallen is ingericht.

De hoofdingang ligt aan de z.g. Main Gate-weg. Binnenin bevindt zich een combinatie van een voorzaal-wachtkamer. De patiënten melden zich aan de z.g. „record desk" links in de wachtkamer en worden dan naar de betreffende kliniek geleid.

Vier klinieken

Het „Center" heeft vier klinieken. Drie ervan zullen voor de dagelijkse behandeling van de werknemers der raffinaderij worden gebruikt. De vierde is uitgerust ter voorziening in het op de toekomst ingestelde „constructieve medicine" (preventieve geneeskunde) programma van het „Medical Center".

In deze kliniek zullen de dokters hun toxicologische onderzoeken verrichten op degenen, die loodbranderswerk doen en vaten met benzine, enz. vullen, terwijl daar tevens het geneeskundig onderzoek vóór tewerkstelling, alsmede periodieke geneeskundige onderzoeken en het onderzoek van speciale gevallen of van gevallen, waarin beperkte werkzaamheden worden voorgeschreven, zullen worden verricht.

Dr. R. Turfboer, de assistent van de chef van het „Center", Dr. R. F. Brace, is thans in de Verenigde Staten om aldaar cursussen te volgen in de psychosomatische geneeskunde, een wetenschap, die meer gericht is op het onderzoek van geestelijke dan van lichamelijke stoornissen. Dr. Turfboer wordt belast met de speciale gevallen van preventieve behandeling.

Groot van opzet

Verder bevindt zich in het „Center" een apotheek, kantoren voor negen dokters en een hoofdverpleger, 12 kamertjes voor onderzoek, douche-cellen en kleding-opbergkasten voor het personeel, een laboratorium, een Roetgenkamer met aangrenzende donkere kamer en opbergkasten voor de gegevens, een kleine operatiekamer, een physiotherapiekamer, een bibliotheek en een rustkamer voor de patiënten.

De kliniek voor de vrouwelijke werknemers, gelegen aan het Zuid-Oostelijk einde van het gebouw, heeft een afzonderlijke ingang en wachtkamer. Het Noord-Westelijk einde van het gebouw, met ingang voor de ambulance, is ingericht voor de behandeling van patiënten, die ongelukken zijn overkomen door aanraking met gas of zwavel en voor de behandeling van andere spoedeisende gevallen.

Het kleurenscherm van het gebouw bestaat uit groen, wit en creme. Ter vergemakkelijking van het onderhoud en schoonhouden zijn de muren geheel in ceramische muurtegels uitgevoerd en de vloerbedekking in rubber-tegels. De wachtbanken zijn van kussens voorzien.

De staf en het personeel van het „Center", met Dr. Brace en Dr. Turfboer aan het hoofd, bestaat uit acht andere dokters, 14 verplegers, twee apothekersbedienden, vier laboranten en vijf man schoonmaakpersoneel.

Het bezoek van de Gouverneur

Oranjestad. — De Gouverneur heeft in gezelschap van Gezaghebber Kwartsz de proefboerderij op Wayaka bezocht. De Gouverneur onderhield zich geruime tijd met de bedrijfsleider, de heer T. Davelaar en liet zich uitvoerig inlichten.

Zondagmorgen waren de hoge gasten aanwezig bij de H. Mis, in de kerk te Savaneta, welke werd opgedragen uit dankbaarheid ter gelegenheid van het zilveren kloosterfeest van de E. Zusters Amantia.

Vandaag worden verschillende scholen bezocht.

Druk bezoek aan CUROM studio

Willemstad. — Het afgelopen weekend liep het storm in de nieuwe studio van de Curom. Vele honderden belangstellenden kwamen een kijkje nemen, zij werden allen door het Curom-personeel rondgeleid.

Auto te water

Onbeschaamd rijden

Willemstad. — In de nacht van Zaterdag op Zondag reed op de Nieuwe Havenweg een auto te water. De twee inzittenden kwamen er met een nat pak en de schrik af. De auto verdween geheel onder water en is niet meer te zien.

De oorzaak van dit te water rijden is dat een autobusje plotseling van de tegenovergestelde richting uit een bocht maakte en dwars door de palmen de weg weer opreed. Hierdoor moest de aankomende personenauto afremmen, de bestuurder verloor de macht over het stuur, waardoor de wagen het water inreed. De bestuurder, C.M. moest door zijn vriend F.W.H. uit de auto geholpen worden omdat hij verlamd was van schrik. De autobus reed met inzittenden verder, maar kon door een agent van politie worden ingehaald. Hedenochtend moest de chauffeur bij de Verkeerspolitie verschijnen. (Hij is niet komen opdagen).

Naar wij verder vernemen heeft men de auto hedenmorgen uit zijn natte „garage" gehaald en op het droge gezet.

Ook Nieuwe Havenweg

Willemstad. — Op de Nieuwe Havenweg botsten vijf auto's tegen elkaar. De wagens reden achter elkander, de eerste wagen stopte, de tweede eveneens, de derde niet, waardoor vier en vijf tegen elkaar botsten, tegen drie en de voorstaande wagens. De schade wordt geschat op ongeveer fls. 1.500,—.

Auto vs Koe

Willemstad. — Op de weg naar Westpunt reed een auto ter hoogte van Daniel tegen een koe. Zoals altijd mankeerde het beest niet veel, wel was de voorzijde van de auto vernield.

Optocht en E.H.B.O.

Willemstad. — Gisteren hield een politieke partij op Curaçao een grote auto-optocht. Tijdens deze autorit, waartussen vele woeste rijders zaten, werden verschillende aanrijdingen veroorzaakt. Een persoon werd E.H.B.O. verleend, deze knaap viel van een pickup en bekwam een hoofdwonde. Dit was op de weg naar Westpunt.

Varken zonder kop

Willemstad. — W.R.R. deed aangifte dat in het Tweede District zijn varken was verdwenen. Het beest werd in de mondi teruggevonden, echter zonder.. kop. Een onderzoek wordt ingesteld.

Steekt met schroevendraaier

Willemstad. — Zondag vond weer eens een steekpartij plaats. De dader meldde zich zelf bij de politie om.... aangifte te doen contra het slachtoffer, dat hij met een schroevendraaier in de rechterborst had gestoken. Het slachtoffer zou hebben gebeten en met stenen hebben gegooid.

Verkeerd verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling meldt, dat over het afgelopen weekend 13 lichte aanrijdingen zijn behandeld. Verder waren er zeven tamelijk ernstige aanrijdingen; eveneens zijn zeven mensen verbaliseerd.

Vergist zich in Fls. 100,—

Willemstad. — Heer G.E.C. deed aaneen maal bemiddeling. gifte van diefstal van honderd gulden. Deze zouden zijn weggenomen uit een koffer, welke in zijn woning aanwezig was. De politie begon met het onderzoek, maar later kwam C. vertellen dat hij zich had vergist. (sic!)

Gouden armband, quo vadis ?

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie toog dit weekend op speurtocht naar een gouden armband; welke C.M. was kwijtgeraakt. Het vermoeden bestaat dat een jongen het sieraad heeft gestolen. Verder verleende de K.Z.P.

SURINAME

R. Kappel gaat verder studeren in Aviatiek

Paramaribo. — De heer R. Kappel zal, eerlang naar Brits Guyana vertrekken om er zich verder te bekwamen in de vliegerij. Aldus een beslissing van overheidswege. Hij zal vermoedelijk een jaar in Brits Guyana vertoeven.

Het voornemen hem naar de Verenigde Staten te zenden ter afhaling van de bestelde vliegtuigen komt hiermede te vervallen.

Surinaamse Indianen verenigen zich

Paramaribo. — In Suriname is een vereniging van Indianen in oprichting met als doel de behartiging van de geestelijke en stoffelijke belangen der Indianen. De vereniging zal toegankelijk zijn zowel voor Cariben als voor Arowakken, die haar ieder in hun eigen taal zullen aanduiden. Voor de Cariben zal het zijn: Karinja Ajawondokko en voor de Arowakken: Weilokkonno Wekenekwatetado, wat betekent: Indianen ontwaakt, met voor iedere groep haar stamduiding afzonderlijk erbij.

Boy Ecury herdacht

Oranjestad. — In een korte, doch indrukwekkende plechtigheid werd Boy Ecury Zaterdagmorgen herdacht, waarbij de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, een krans legde aan de voet van het monument.

Tien jaar geleden, op 6 November 1944, met het einde van de oorlog in zicht offerde Segundo, Jorge, Adelberto Ecury zijn leven voor de Nederlandse zaak. Voor een vuurpeleton, samen met twee andere Nederlanders, eindigde Boy zijn aards bestaan. Hij zou echter niet vergeten worden door hen voor wie hij gestreden heeft. Zijn naam staat in de annalen der geschiedenis en een monument werd opgericht op zijn geboortegrond.

Toen om even over negen Z.E. de Gouverneur, vergezeld door Gezaghebber Kwartsz arriveerde, stonden daar de ouders van Boy en zusters en broers, de Z.E. pastoor Penninx, gedeputeerden Henriquez en Tromp, eilandsecretaris Kerstens, majoor Veenhuys en andere belangstellenden. De vlag hing bij het monument halfstok en een detachement mariniers stond aangetreden. De politie stopte het verkeer tijdens de plechtigheid.

De hoornblazer van de mariniers blies het signaal, waarop Z.E. een krans legde aan de voet van het borstbeeld. Daarna legde ook de Gezaghebber een krans. Nadat weer het signaal gegeven was, nam Z.E. persoonlijk afscheid van de familieleden.

Nieuwe verkiezingen voor de L.E.C.

Oranjestad. — Voor de volgende maand zijn er nieuwe verkiezingen voor de L.E.C. uitgeschreven. Er zullen vier z.g. nationals gekozen moeten worden. Momenteel is de verhouding tussen nationals en non-nationals 72.53 tegen 27.47, d.i. 6 nationals en 2 non-nationals. Op 31 December zal de heer Chand, die jarenlang voorzitter van de L.E.C. is geweest, aftreden. Hij zal zich niet herkiesbaar stellen.

Goud voor zilveren jubilarissen

Oranjestad. — De volgende week zal de Lago er toe overgaan aan hen, die 25 jaar in dienst van Lago zijn, een gouden horloge aan te bieden. Het ligt in de bedoeling in de toekomst dit bij elk zilveren jubileum te doen.

Dr. de la Fuente na herkiezing voorzitter „Suriname"

Oranjestad. — De laatst gehouden bestuursverkiezing van de Vereniging Suriname was volgens rechterlijke beslissing ongeldig verklaard en er zou een nieuwe verkiezing moeten plaats vinden. Hoewel de heer E. Finck tegen deze uitspraak hoger beroep heeft aangetekend, heeft de Vereniging zich aan de eerste uitspraak gehouden en zo vond er gisteren de herkiezing plaats.

Dr. W. H. de la Fuente wist van de 84 geldig uitgebrachte stemmen er 74 op zijn naam te vestigen. Drie stemden er blanco, 5 stemmen waren ongeldig, en twee stemden op mevr. Bep Meyer-van Ommeren. Hiermede is dr. de la Fuente opnieuw tot voorzitter gekozen, althans indien zich geen verwikkelingen voordoen.

De overige bestuursleden werden als volgt gekozen: De heren A. Brunings (69), A. Douglas (71), B. Mols (61), O. de Vries (58), J. H. Nunez (58), R. H. Rodriguez (70), A. Burgos (29) en mevr. B. Meyer (52).

Uitvoering muziekschool succes

Oranjestad. — Aan enthousiasme op het podium en in de zaal heeft het in het De Veer Theater niet ontbroken. De Arubaanse Muziekschool wint, dagelijks aan populariteit. Die populariteit kost echter veel geld, een middel dat deze school zo hard nodig heeft. Dat het goed besteed wordt, kunnen de honderden die deze uitvoering bijwoonden wel getuigen. Onder de aanwezigen bevonden zich Z.E. de Gouverneur en mevr. Struycken de Gezaghebber en mevr. Kwartsz.

Scheepvaart overzicht

Oranjestad. — Gedurende de maand October deden de haven van Aruba aan: Tanker 269 (2.724.112 brt); overige stoom- en motorschepen 65 (283.220 brt); zeilschepen 45 (1.420 br); totaal 379 (3.008.758 br).

CURACAO

Kinderoperette „Prinses Rozelijn" in de grondverf

Er wordt hard gerepeteerd

Willemstad. — Gelijk wij reeds melden, brengt Bep Gelderman binnenkort een nieuwe operette „Prinses Rozelijn" voor het voetlicht en wel op 20 November as. Deze operette is een zeer geslaagde keuze uit de vele kinderoperettes, die wij kennen. Zaterdagmiddag zijn wij gaan kijken in de zaal van Habaai, waar de première plaats vindt. Wat wij verwacht hadden, troffen wij er inderdaad aan; een aantal meisjes en jongens druk aan het repeteren onder het waakzame oog van de heer L. van Laere en Mevr. Gelderman.

Het ligt in de bedoeling om op 17 November as. de generale repetitie te houden en er wordt nu hard gerepeteerd om alle bewegingen en uitspraken er goed in te krijgen bij de kleine acteurs en actrices. En dit betekent hard werken, voor de regisseur en andere medewerkers. Prinses Rozelijn is een klein, aardig en pittig meisje. Voor deze rol heeft men de kleine Agnes Holleman gekozen. Koningin is Myrna Sprock, koning Geert Fikkert.

Na het derde tafereel wordt door Marian Linnartz een solodans uitgevoerd. Wij hebben Marian gadegeslagen en vonden deze dans zeer aardig, zij zal hier zeker succes mee oogsten. De solodans wordt gedanst op de muziek van Ludwig van Beethoven, „Gertrudes Dream". De muzikale begeleiding verzorgt mevr. Gelderman. Tussen de kabouters vinden wij een bekende iguur terug en wel in de kleine Ramon Frankel, die, indien wij het juist hebben in de zo geslaagde „Repesteeltje", de vorige kinderoperette van Bep Gelderman, de hoofdrol hebben zien vervullen. Deze keer is hij kabouter Hocus Pocus. Het is deze kabouter, die een belangrijk aandeel in het terugbrengen van de verloren Prinses Rozelijn heeft. Een zeer beslist en niet haperend figuur is de koning van de kabouters Langbaard. Deze rol vervult Yvonne Gelderman dus het is geen wonder, dat koning Langbaard zo goed is.

Wij zien met verlangen de première van „Prinses Rozelijn" tegemoet en zijn bijna zeker van een succes. Eenieder moet deze kinderoperette komen zien, het is geheel ten bate van het Gebrekkige Kind. Bijna alle kaarten van de eerste voorstelling zijn uitverkocht. Gehoopt wordt echter op vele „navoorstellingen".

Op Zaterdag 13 November a.s. worden om half zes enkele fragmenten van de aardige operette „Prinses Rozelijn" door de Curom uitgezonden.

Manina, het meisje zonder sluier

Willemstad. — Hedenavond draait in het Roxy theater een bijzondere Franse film, met Hollandse tekst, „Manina, het meisje zonder sluier"

Gerard, student aan de Sorbonne hoort tijdens het College-geschiedenis, dat 2000 jaar geleden de vloot van de Phoenicier Traulius zonk bij Lavezzi, een eilandje in de buurt van Corsica. De galei van Traulius had een schat aan boord van gouden munten geborgen in kruiken...... Vijf jaar geleden heeft Gerard aan de kust van Lavezzi zelf een fragment van zo'n oude kruik opgevist en hij is ervan overtuigd dat dit een bewijs is dat hij de plek heeft gevonden waar de galei van Traulius is gezonken. Hij besluit naar Lavezzi terug te gaan om de schat te zoeken.

Daar hij geen geld heeft voor de benodigde duik-installatie en instrumenten, weet hij in Tanger een smokkelaar Eric voor zijn plan te interesseren. Als de schat gevonden is zullen ze de opbrengst samen delen.

De eerste dagen hebben hun pogingen nog geen succes. Maar Gerard voelt zich toch gelukkig want op Lavezzi heeft hij het dochtertje van de vuurtorenwachter teruggevonden. Ma-

VAN HET FILMDOEK

nina, die hij als een klein meisje gekend heeft, is nu een zeer aantrekkelijke jonge vrouw geworden. Maar ook Eric vindt haar aardig en hij is kwaad als zij zijn toenaderingspogingen afwijst. Als hij ontdekt dat zij en Gerard het samen eens zijn geworden, besluit hij zich te wreken, zodra hij daar de gelegenheid toe krijgt.

En die gelegenheid doet zich voor als Gerard de schat gevonden heeft. Dezelfde dag dat hij de 10 kruiken gevonden heeft, pakt hij ze in het net dat Eric op de bodem van de zee heeft laten zakken. Maar Eric haalt het net nog niet op onder voorwendsel, dat hij Gerard niet te veel wil vermoeien. Dat zullen ze de volgende dag doen. Maar als Gerard 's-avonds naar Manina op het eiland gezwommen is, licht Eric het anker van zijn jacht en hij vertrekt, terwijl hij het net op de bodem van de zee achter zich aansleept. Gerard probeert hem al zwemmende te achterhalen maar hij raakt uitgeput en moet het opgeven. Maar het is voor hem niet zo moeilijk de teleurstelling over het verliezen van de schat van zich af te zetten, want heeft hij op het eiland niet een veel grotere schat gevonden?

Later horen ze dat het jacht van Eric vergaan is in een storm en dat hij is ondergegaan samen met de schat van Traulius......

Als sterren zien wij in dit filmwerk Brigitte Bardot, Jean-François Calve en Howard Vernon.

Vreemd verkeer

Willemstad. — Zaterdagmiddag j.l. hebben ongetwijfeld vele autobestuurders die van het Brionplein richting Pater Eeuwensweg wilde rijden, gemopperd op een nieuw verkeers-regeling systeem. Met het sluiten van de brug namelijk kwamen de auto's, die op het Rif en op de Pater Eeuwensweg waren opgesteld in file's, in twee rijen langs het West End theater het Brionplein oprijden, waardoor het doorgaand verkeer werd gestremd. Dat er enkele bestuurders waren die ten laatste de „politieagent op de hoek" wilden aanmanen hen door te laten en op hun claxon drukten, valt te begrijpen.

Wij hopen dat het geen gewoonte wordt om de auto's in twee file's tegelijk van het Rif het Brionplein te laten oprijden. Het naar het Rif rijdende verkeer wordt er maar door gestremd en dit verwekt nerveuze rijders op de weg.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

ELAINE MARIE CONSTANCE

H. M. van DELDEN
E. A. van DELDEN-ROMIJN
ASTRID
GLENDA

Curacao, 7 November 1954

YEHUDA en ESTHER ROGALA-CARDOZO berichten hierdoor met blijdschap en grote dankbaarheid de geboorte van een

ZOON

6 November 1954
Rehovot, P.O.B. 151
ISRAEL.

Voetbal in Nederland

Diverse belangrijke wedstrijden afgelast

Ajax aan kop in afdeling B

Nu de zo belangrijke berichten omtrent de compromis tussen de K.N.V.B. en de Beroepsvoetbalbond — althans de diverse punten van vergelijk zijn bekend gemaakt en zullen 13 November as. tijdens een bijzondere bondsvergadering besproken worden — een goede hoop geven op een oplossing in de zo onverkwikkelijke strijd in het voetbalwereldje in Holland, kan men tenminste straks eensgezind de handen ineen slaan en een begin maken aan de opbouw of liever gezegd herstel van ons nationale voetbal en hierdoor op internationaal gebied misschien een gedeelte van het verloren gegane terrein heroveren.

De competitie draaide gisteren echter rustig door en op een 6 tal afgelaste wedstrijden na — o.a. de grote strijd tussen A.D.O. en S.V.V., alsmede De Volewijckers — D.O.S. — kon het programma worden afgewerkt. Verrassingen vielen er ook weer te melden, want, hoewel wij voor Emma te Maastricht tegen M.V.V. een zware wedstrijd voorzagen, valt ons de zware 5—2 nederlaag van de Dordtenaren erg tegen. Deze nederlaag betekent voorlopig een grote streep door de kansen op de eerste plaats. Ook te Amersfoort viel een verrassing. Onder groot enthousiasme van de grote supporterschare klopte het onderaan de ranglijst staande H.V.C. het sterke AGOVV met liefst 3—0, een knappe prestatie.

Afdeling A: Hier werden Enschedé — G.V.A.V. en Elinkwijk — Leeuwarden afgelast, echter was het voor de Friezen een goede dag, want zonder dat ze zelf speelden, liepen ze twee punten uit op A.G.O.V.V., dat zo verrassend van H.V.C. verloor. Wageningen werd met 0—2 door Haarlem geklopt en staat nu onderaan, een ongewone plaats voor deze Oostelijke ploeg. Vitesse, zo zwaar gehavend door de Beroepsbond, gaat rustig door met punten vergaren. Nu werd het dit jaar niet zo bijster sterke V.S.V. met 3—1 geklopt en dat nog wel op het terrein van de Velsenaren.

De stand aan de kop luidt:

Leeuwarden	8	12	14— 8
A.G.O.V.V.	9	11	16—12
G.V.A.V.	7	10	9— 7
D.W.S.	8	10	20— 9
Heerenveen	8	10	19—13

Afdeling B: Hier gingen slechts 3 wedstrijden door. Ajax liet zich niet verrassen en klopte Go Ahead overtuigend met 4—2, waardoor de Amsterdammers door een iets beter doelgemiddelde de eerste plaats van D.O.S. overnemen. Be Quick kon het niet tot een zege brengen en verloor de belangrijke strijd tegen Heracles met 2—1. Ook met E.D.O. blijft het sukkelen, nu werd met het kleinst mogelijke verschil van Rigtersbleek verloren (1—2).

De stand aan de kop luidt:

Ajax	8	12	28—13
D.O.S.	8	12	23—14
De Volewijckers	8	11	17— 9
Enschedese Boys	7	9	21—12
Stormvogels	7	8	14—12

Afdeling C: Hier verrichtte V.V.V. een keurige prestatie door het sterke Sittardia met 3—2 te kloppen en bezorgde hiermede haar grote aanhang een plezierige Zondagmiddag. Kerkrade heeft goed partij gegeven tegen het oppermachtige P.S.V., maar moest tenslotte eervol met 4—2 het hoofd buigen.

Willem II is toch niet meer zo sterk dan wij de laatste jaren gewend zijn. De Tilburgenaren moesten op eigen terrein de belangrijke strijd tegen N.A.C. de eer aan de Bredaenaars laten (0—2). Doordat B.V.V. in de mijnstreek met 3—1 van Limburgia verloor, is de tweede plaats nu voor N.A.C.

R.B.C. won met 2—1 van Xerxes en blijft dus in de kopgroep.

De stand aan de kop luidt:

P.S.V.	8	14	27—15
N.A.C.	8	12	18— 7
B.V.V.	8	11	18—16
R.B.C.	9	11	21—17
Limburgia	9	10	14— 9

Afdeling D: Hier werd A.D.O. — S.V.V. afgelast. De nederlaag van Emma meldden wij reeds, terwijl ook Eindhoven door Juliana met 3—2 verslagen werd. Het komt ons voor, dat de Eindhovenaren niet zulk een grote rol zullen spelen als vorig jaar. Feijenoord versloeg Brabantia met 4—2 en vestigde zich op de tweede plaats. Echter hebben de Rotterdammers slechts 2 punten voorsprong op A.D.O., maar zij speelden ook twee wedstrijden meer dan de Hagenaars. The good old D.F.C. versloeg Longa met 3—1 en de Dordtenaren behoeven zeer zeker geen angst te hebben voor de zo gevreesde laatste plaats.

De stand aan de kop luidt:

S.V.V.	8	13	19—10
Feijenoord	9	13	29—13
A.D.O.	7	11	28— 7
Emma	8	11	27—16
Eindhoven	8	9	15—14

Bonn. — Keizer Haile Selassie van Ethiopië heeft zijn bezoek aan Nedeland beëindigd en is te Bonn in West-Duitsland aangekomen.

De uitslagen luiden:

Afdeling A: Blauw Wit — Heerenveen 0-2; Enschedé — G.V.A.V. afgelast; V.S.V. — Vitesse 1-3; Wageningen — Haarlem 0-2; H.V.C. — A.G.O.V.V. 3-0; Elinkwijk — Leeuwarden afgelast.

Afdeling B: Volewijckers — D.O.S. afgelast; Veendam — Zwolse Boys afgelast; E.D.O. — Rigtersbleek 1-2; Be Quick — Heracles 1-2; Enschedese Boys — N.E.C. afgelast; Go Ahead — Ajax 2-4.

Afdeling C: V.V.V. — Sittardia 3-2; Willem II — N.A.C. 0-2; Kerkrade — P.S.V. 2-4; R.B.C. — Xerxes 2-1; Limburgia — N.V.V 3-1; Excelsior — E.B.O.H. 0-3.

Afdeling D: Eindhoven — Juliana 2-3; M.V.V. — Emma 5-2; D.F.C. — Longa 3-1; A.D.O. — S.V.V. afgelast; Brabantia — Feijenoord 2-4; N.O.A.D. — Bleijerheide 3-1.

Uitslagen prof- wedstrijden:

Alkmaar — Twentse Boys afgelast; Utrecht — Amsterdam afgelast; Rapid — Venlo 2-2; Graafschap — Fortuna 3-0; Rotterdam — Den Haag 2-3.

Ierse paarden van Aga Khan brengen 539.000 dollar op

Lexington. — In Lexington zijn twintig merries van de Ierse stoeterij van de Aga Khan verkocht voor totaal 539.100 dollar. Prins Ali Khan en majoor Cyrill Hall, die de Ierse fokkerij beheert, waren hierbij aanwezig. Het hoogtepunt van de veiling was de verkoop van de negenjarige merrie „Masaka", die 105.000 dollar opbracht.

Na veel gekrakeel

KNVB en NBVB zijn het in ruwe lijnen met elkaar eens

's-Gravenhage. — Blijkens een officieel communiqué hebben de besturen van de K.N.V.B. en de N.B.V.B. overeenstemming bereikt op de volgende punten:

a) Het is in nationaal en internationaal opzicht gewenst, dat eenheid in de Nederlandse voetbalsamenleving ten spoedigst terugkeert;

b) de K.N.V.B. zal de enige organisatie zijn, die aan de Nederlandse voetbalsport leiding geeft;

c) de N.B.V.B. is opgericht om het spelpeil omhoog te brengen door betaald voetbal, hetgeen in de K.N.V.B. niet mogelijk was.

Op grond van deze drie uitgangspunten besloten partijen aan haar respectieve organisaties op korte termijn het volgende voor te stellen:

1) De N.B.V.B. zal vóór 1 December een nader te bepalen aantal verenigingen oprichten, die gefinancieerd worden door thans bestaande naamloze vennootschappen;

2) deze verenigingen zullen uiterlijk 1 December a.s. worden toegelaten tot de K.N.V.B., zodat de spelers lid worden van de K.N.V.B.. Toegelaten verenigingen zullen uiterlijk 30 Juni a.s. verenigingen zijn, die tevens het amateurvoetbal behartigen.

3) Op de datum, waarop de nieuw toegelaten verenigingen aan de competitie van de K.N.V.B. deelnemen, zal de N.B.V.B. opgeheven worden.

4)Overschrijvingen van spelers van K.N.V.B.-verenigingen naar nieuw toegelaten verenigingen en omgekeerd kunnen in het seizoen 1954/55 niet plaats vinden.

5) Het bestuur van de K.N.V.B. acht het wenselijk twee vertegenwoordigers van de N.B.V.B. zitting te doen hebben in het orgaan, dat leiding geeft aan betaald voetbal, en dat een hunner zitting heeft in het Bondsbestuur.

6) Er zal nader worden onderlegd, hoe de competitie-indeling en het competitie-program zullen zijn in verband met de toelating van nieuwe verenigingen. Verwacht wordt, dat door combinaties en fusies het totaal aantal eerste klassers van 56 zal verdeeld worden over 4 afdelingen van 14 verenigingen.

7) Teneinde de verenigingen, die door de invoering van betaald voetbal in haar bestaan gedreigd worden, te steunen, zal een steunfonds worden opgericht, waarvoor zo mogelijk extra wedstrijden zullen worden gespeeld.

8) Alleen spelers, welke tot F.I.F.A.-verband zijn toegelaten, kunnen lid zijn van de K.N.V.B., die eventueel zal helpen om hierover bestaande moeilijkheden op te lossen.

9) Over de scheidsrechters van de N.B.V.B. zal nader overleg worden gepleegd.

Deze voorstellen worden op 13 November in een buitengewone Bondsvergadering van de K.N.V.B. behandeld. Ook de clubs van de N.B.V.B. moeten zich op korte termijn over deze voorstellen uitspreken.

Schorpioenenplaag bedreigt N. Brazilie

Buenos Aires. — De gezondheidsdienst van het district Ponta Grossa in de Braziliaanse staat Parana, levert op het ogenblik van huis tot huis strijd tegen een horde schorpioenen, die minstens al een mensenleven hebben geëist. Ponta Grossa telt 50.000 inwoners. Meer dan 500 schorpioenen zijn af gedood.

Houten bouwsels waar deze insecten zijn binnengetrokken worden in brand gestoken en vrachtauto's en spoorwagens worden nauwkeurig onderzocht om te beletten, dat de plaag naar andere steden overslaat. Een spelend kind is door twee schorpioenen doodgebeten.

De invasie roept een soortgelijke plaag te Belo Horizonte, hoofdstad van de staat Minas Gerias, in herinnering, waar jaren geleden het dodencijfer als gevolg van schorpioenbeten drie per dag bereikte.

La Salle B in prettige wedstrijd door Scherpenheuvel geslagen

Scherpenheuvel. — Wij waren al in een prettige stemming in het vooruitzicht van een goede partij voetbal, door de komst van de Arubaanse voetbalploeg „La Salle B" die de SVV Scherpenheuvel zou bekampen. Het werd een prettige Zaterdagmiddag al waren de prestaties van de bezoekers wel wat teleurstellend. Misschien was daar de haastige trip naar het gastvrije Scherpenheuvel de oorzaak van ofwel waren de Arubanen geschrokken van het naaktgespoelde Hazelveld van de gastheren waarop grote grimmige rotskoppen, de grootste vijand van bal en been, zich lieten zien.

Hoe het zij, de frisse Arubanen lieten geen fris spel zien. Het was te kort, te snoeperig om in aanmerking te komen voor succes.

Het was een spelletje als men tegenwoordig op Curaçao ook graag speelt. Het lange-lijnenspel van vroeger jaren waarvan het publiek zo kon genieten en dat Antoine Maduro na zijn voetbaltijd bij zijn club en CVB-ploeg doceerde en waaruit zo veel successen voortkwamen kent men niet meer.

Het was al kwart voor 5 toen voor ons de pret begon. SVV Scherpenheuvel dat het zich blijkbaar een eer rekende La Salle te mogen bekampen zat al direct fel op de bal waarmee men als spoedig dreigend dicht in de buurt kwam van de Arubaanse roos. Dat was zo veel als een waarschuwing want het bleef niet bij dreigen. Voor dat de torenklok van Scherpenheuvel aan de wijde omgeving liet weten dat het vijf uur was had Botkin al tweemaal in de Arubaanse roos geprikt.

Het zag er na zo'n vroege 2—0 achterstand niet erg rooskleurig uit voor La Salle dat toch naar best vermogen bleef doorvechten en dat vechten beloond zag met een doelpunt dat zelfs voor de scheidsrechter een verrassing was. Na dit Aruba-succes hadden wij de stille hoop dat de La Salle-machine beter kwaliteitswerk zou leveren waarvan men vruchten zou kunnen plukken. Dat gebeurde niet. Het bleef voor ons een teleurstellend spel.

Toen na de rust de kwieke Edgar Rosalina al spoedig tweemaal raak schoot was voor La Salle de zon onder. Enkele keren veerde de ploeg nog wel op waarbij de Surinaamse linksbuiten met zijn sierlijke sprint de aandacht trok, maar die toch niet meer tot score kon komen. Dat deed Papaatsje aan de overkant na heel de middag al een gaatje gezocht te hebben. Met een verraderlijk lage schuiver kreeg hij zijn zin.

Toen datzelfde torenklokje het Angelus uitgalmde over het rustige vredige landschap trokken winnaars en verliezers de heuvel op. De winnaars met een jubelend hart, de verliezers berustend en tevreden, want de nederlaag kon La Salle niet verhinderen te genieten van een prettige gezellige Zaterdagavond en van een schone Curaçaose zonnige Zondag.

Baseball is in trek

Bolivar aan zijden draadje weet overwinning te boeken

Willemstad. — Zo langzamerhand begint het honkbal zich op de voorgrond te bewegen tussen de andere takken van sport, die hier bij voorkeur beoefend worden. Iedere Zondagmorgen (soms ook 's middags) kan zij zich verheugen met een behoorlijk aantal toeschouwers, dat zich zich intens weet te amuseren en ook de Zondag aangenaam weet te slijten met het zo wisselvallig honkbalspel. Zo kon ook gistermorgen een talrijk publiek zich kostelijk vermaken met de zeer interessante en spannende ontmoeting tussen Bolivar en de subkampioenen Quisqueya. Bolivar heeft van de eerste worp af tot de laatste geen enkele keer zich de leiding laten ontnemen, ondanks dat die leiding af en toe werkelijk aan een zijden draadje hing te bengelen.

Blume, de formidabele korte stop van Bolivar en tevens een ernstige concurrent van Mau Asam (Quisqueya), die in de 1e inning op 4 wijdballen het 1e honk kreeg toegewezen en intussen op het 3e wist te belanden, scoorde het eerste punt van de morgen na een honkslag van de 4e slagman José Rodriguez.

In de 2e inning sloeg Pedrito Schotborgh van Quisqueya een driekhonksslag, doch hij wist het niet verder te brengen, daar zijn makkers hem in de steek lieten. Werper Freddy Isenia bewerkte de volgende drie slagmannen naar behoren, waarbij de achtervanger Freddy Martina ook een handje meehielp, doordat hij nl. tot tweemaal toe de slagmannen van Quisqueya onschadelijk wist te maken.

In de 3e inning werd de stand op gelijke voeten gebracht (1—1), toen Pedrito Reite van Quisqueya, na 4 wijdballen in ontvangst te hebben gekregen, ook het 2e honk wist te bemachtigen en later naar het 3e wist over te lopen. Intussen was ook Nefe Bustamante op het 1e honk beland na een honkslag, doch toen de binnenvelders van Bolivar hem trachtten uit te maken, maakte Reite van de gelegenheid gebruik om de gelijkmaker te scoren, en Nefe wist na veel heen en weer geloop weer veilig op het 1e honk te belanden.

De 4e inning verliep zonder noemenswaardige gebeurtenissen en ook zonder dat er gescoord kon worden. Alleen werd Moná Cornelia van Quisqueya van het veld gezonden door de hulpscheidsrechter van het 2e honk, nadat hij zich in een discussie met laatstgenoemde zich in onbehoorlijke taal heeft uitgelaten.

In de 5e inning kwam Bolivar er weer bovenop met 2—1, toen Freddy Isenia wist te scoren op een honkslag van Cecil Bunting. Bolivar had zelfs de kans om de score nog hoger op te voeren, toen alle honken bezet werden met 2 „uit", doch haar achtervanger Freddy Martina sloeg voor de 3e „uit" precies in de handen van de 3e honkman.

In haar slagbeurt wist Quisqueya weer gelijk te maken met een thuisslag van Nefe Bustamante, waarbij de geslagen bal heel ver in het linkerveld terecht kwam. Jammer genoeg waren de honken hierbij onbezet.

Blume, die in de 7e inning het 1e honk bemachtigde door een fout in het binnenveld van Quisqueya, werd later door Minguel Lugo naar het 3e gedirigeerd op diens honkslag en eerstgenoemde wist zelfs te scoren, nadat José Rodriguez met een perfecte slag raak sloeg (3—2 voor Bolivar). De slagmannen van Bolivar waren niet meer te houden; het scheen alsof ze uit hun roes gewekt werden; alle opworpen werden weer netjes geretourneerd en in honkslagen omgezet. De werper van Quisqueya, Galan Wilson werd ondertussen vervangen door Nefe Bustamante, die ook al niet kon verhinderen, dat de voorsprong van Bolivar tot op 5—2 werd gebracht.

Doch haar vreugde was slechts van zeer korte duur. In dezelfde inning heeft Quisqueya door middel van honkslagen en ook met een beetje geluk weer gelijk weten te maken. (5—5).

In de 8e inning was het weer Blume, die voor een verrassing zorgde. Hij wist alle honken te doen bezetten, nadat hij zichzelf en ook zijn twee makkers op de honken veilig te doen belanden met een verrassende stootslag. De rest liet hij aan Minguel Lugo over, die alle 3 spelers naar binnen sloeg (8—5 voor Bolivar).

In haar laatste kans in de 9e inning heeft Quisqueya (thuisclub) slechts 1 tegenpunt wist te scoren door middel van Nefe Bustamante.

Zodoende kwam er een einde aan een zeer interessante en spannende ontmoeting met een overwinning voor Bolivar met 8—6.

De algemene leiding lag in de vertrouwelijke en verzekerde handen van Willy Paffen, die uitstekend (hoe kan het ook anders) leidde.

Eindstand:

Bolivar: 14 honkslagen, 4 fouten en 8 punten. Winnende werper Freddy Isenia.

Quisqueya: 8 honkslagen, 2 fouten en 6 punten. Verliezende werper Nefe Bustamante.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleaño Feliz.
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan....
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Parada deportiva.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade,
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek.
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerd muziek,
20.10 Sport rubriek.
20.20 Dansmuziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Muziek
18.00 Populair favorites
18.15 Voor de jarigen.
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.15 Sportnieuws
20.30 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heinekens biri Wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën.
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekplaten
19.45 „Hoe zit dat?"
20.00 Advertenties
20.30 Liefdesliederen
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden.
21.25 Surinaamse muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Rotterdams Philharmonisch orkest.
19.00 Nieuws.
19.17 Met het pierement op stap.
19.30 Reportage.
19.36 Zwart op Wit.
19.39 Tom Erich.
1954 Sport
20.09 Intermezzo.
20.13 In en uit den vreemde; praatje uit Parijs.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Ook een pan

Willemstad. — De heer v.d.G., deed Zondag aangifte bij de recherche dat drie duiven zijn gestolen. Twee dagen later kwam de dief terug en pikte een steelpannetje mee. Waarschijnlijk had hij dit nodig om de duifjes te braden.

Auto in brand

Willemstad. — Aan de voet van de Kleine Berg stopte gisteren een auto, omdat de bestuurder een rooklucht waarnam, welke uit de zitting kwam van de voorbank. Toen de bestuurder de zitting uit de agen haalde bemerkte hij dat ook de leuning in de fik stond. De wagen brandde uit.

Uit huis gezet

Willemstad. — Aan de wacht vervoegde zich een vrouw, die haar dochter als prostitué ingeschreven wilde hebben. Zij had haar dochter, oud 15 jaar, laat op Scharloo aangetroffen en na een pak slaag de deur uitgezet. Er waren geen redenen aanwezig om het meisje een kaart te geven.

De Heer en Mevrouw
STOMP - JIE-A-FA
geven met grote blijdschap kennis
van de geboorte van hun zoon
LINO JOHN
Sanatorium, 5-11-54.